

HET WITTEBROODSLIJK

komische thriller

van

PAUL COPPENS en GUY DIDELEZ

HET WITTEBROODSLIJK

Komische thriller

Paul Coppens & Guy Didelez

AUTEURSBRUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

E-mail info@almo.be

www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

HET WITTEBROODSLIJK

Komische thriller van

Paul Coppens & Guy Didelez

PERONAGES:

(in volgorde van opkomst)

MARK
AMEDEE
FELIX
PATSY
BRENDA
DORIEN
GABRIELLE
PIERRE
JUSTINE

DECOR

Een huiskamer. Tafel, stoelen, sofa.

Voordeur. Keukendeur. Tuindeur.

Venster. Trap.

Belangrijk: een ingemaakte kast.

INHOUD

Het zal en het is Mark, de heer des huizes, overkomen.

De dag van zijn huwelijk is perfect verlopen. Eindelijk alleen met z'n tweetjes in hun huis, verlangend uitkijkend naar hun eerste huwelijksnacht. Niets is aangeraakt in de woonkamer. Blijkbaar zijn ze van alle fratsen gespaard gebleven. Tot ze hun slaapkamer binnenkomen en er zeven levensechte varkens, waarvan een in bed aantreffen. Buurman, Boer Amedee, snelt ter hulp om zijn varkens terug naar de stal te loodsen. Huwelijksgrap verklaard!

Dan ontdekt Mark tot zijn grote verbazing een lijk in huis. Angstvallig wil hij dit voor zijn bruidje verbergen. De dag na hun huwelijksnacht komen zijn ouders en schoonouders de restjes van de feestmaaltijd opeten. Mark zit echter nog steeds met het lijk in huis. Hoe kan hij dit ongezien buitensmokkelen met zoveel volk over de vloer?

Dit gegeven is voer voor knotsgekke toestanden ten huize van het jonge paar. Voeg daarbij dat het stuk meermaals verassende wendingen krijgt, die de haren ten berge doen rijzen...

Herwerkte uitgave

Juni 2017

© Coppens-Didelez (1994)

EERSTE BEDRIJF

Nacht. Mark Willox, die diezelfde dag getrouwd is met Patsy, heeft zijn trouwkostuum nog aan. Hij probeert boer Amedee, die een jeneverglasje in zijn hand heeft, buiten te loodsen. Hij duwt hem vriendelijk tot aan de voordeur, reikt hem de hand.

MARK Amedee, 'k weet niet hoe 'k u moet bedanken.

AMEDEE (drinkt zijn glas leeg, reikt glas naar Mark) 't Is anders simpel.

MARK Goh, amai, 't is wel al laat hé. Allee... vroeg.

AMEDEE Op één been kunt ge niet staan, zei de coureur, en hij pompte zijn achterband op.

MARK Ah... Ah ja, natuurlijk.

Mark neemt het glas, zet het op tafel, neemt fles om het glas bij te vullen. Amedee volgt hem op de voet.

AMEDEE (klopt joviaal Mark, die net wilde inschenken, op de rug) 't Is den eerste keer dat een bruidegom mij opbelt om hem tijdens zijn huwelijksnacht te komen helpen.

MARK Serieus? (wil opnieuw inschenken)

AMEDEE (klopt lachend weer op rug) 't Zal nogal een effect geven, Patsy die overal vertelt dat ze haar eerste nacht met een varken in bed heeft gelegen.

MARK Zo ga 'k uw glas nooit vol krijgen, zenne.

AMEDEE (neemt fles over, giet glas vol) Da's omdat ge geen vast hand hebt. (port Mark in de zijde, wijst naar boven) Zie maar dat ge subiet den 'trac' maar niet hebt, of ge moet mij weer komen roepen. (slurpt van het overvolle glas dat nog op tafel staat)

MARK Ik denk niet dat dat nodig zal zijn.

PATSY (off, van boven) Mark! Schatteke!

MARK (loopt tot bij de trap, roept naar boven) Ja, lieveke?!

PATSY (off) Is Amedee daar nog altijd?!

MARK (zuchtend) Ja, lieveke.

PATSY (off, ontgoocheld) Oh...

MARK Maar hij stond juist op 't punt om door te gaan! (tot Amedee) Nietwaar, Amedee?

AMEDEE (met glas tot aan trap, roept naar boven) Ja, da's just. Ik stond gereed om mijn biezen te pakken.

MARK Oké dan. (wil hem buiten krijgen)

- AMEDEE (roept naar boven) Maar Mark wou mij per se toch wel eerst nog een slaapmutske uitgieten zeker. Kom dat tegen.
- MARK (kwade blik, tikt tegen zijn voorhoofd) Zeg es...
- AMEDEE (roept naar boven) Maar nu zal hij direct wel gaan komen... (tot Mark, met binnenpret) Oesje, wa zeg ik nu? Hij zal direct wel gaan komen. Zoiets zegt ge nu toch niet over de bruidegom. En zeker niet op zijnen eersten huwelijksnacht.
- MARK (leidt Amedee vriendelijk dwingend naar de voordeur) Amedee, nogmaals bedankt. Ik weet niet wat we zonder u hadden moeten doen. (opent de voordeur)
- AMEDEE Wat is 't er schoner dan ne mens die nen andere mens kan helpen...
- MARK Ja, da's waar.
- AMEDEE (herneemt lachend) Wat is 't er schoner dan ne mens die nen andere mens kan helpen, zei de pastoor en hij kapte de schaal in zijne spaarpot uit.
- MARK Als ge ons nu wilt laten... (duwt hem tot in het deurgat)
- AMEDEE (drinkt zijn glas leeg) Tuurlijk! Ik ben ook jong geweest, zenne. Ons Josianne en ik, in onzen eersten huwelijksnacht... gogooh. Onze luster zwierde van hier naar daar.
- MARK 'k Wist niet dat gij getrouwd waart.
- AMEDEE Efkes. Na drie maanden zei ze da'k moest kiezen, mijn varkens of haar.
- MARK En ge hebt voor uw varkens gekozen?
- AMEDEE Ah vaneigens. Als die knorren kunnen ze er niks aan doen.
- MARK Ah... ah ja... natuurlijk. Allee, dan ga ik nu naar Patsy.
- AMEDEE Volle petrol zei de kapitein van het tankschip en d'olie spoot in de zee.
- MARK (zucht geïrriteerd) Ook waar, 'k ben blij dat ge 't begrijpt.
- AMEDEE Tuurlijk! Tuurlijk! Volle petrol hé mijne jongen. Met de vlam in de pijp.
- MARK Dus Amedee...
- AMEDEE Wacht, moment. (stopt leeg glaasje in zijn zak; haalt uit zijn andere zak een verkreukeld papiertje) Hier, 'k heb dat daarjust op een rappeke geschreven tussen twee varkens door.
- MARK (neemt papiertje, leest) "Schone violet, de varkens zijn uit uw bed, en nu opgelet voor de raket en de kletterdeklet."
- AMEDEE Da's voor u en voor Patsy. Ge kunt dat aan haar geven met mijn complimenten.

MARK Een soort van huwelijkstelegram.

AMEDEE Just.

MARK *(zucht nogmaals geïrriteerd)* Goed Amedee. *(krijgt hem in de deuropening)* Ik zal het haar met uw groeten bezorgen. En als ge me nu wilt... *(bijna deur dicht)*

AMEDEE *(duwt deur terug open)* Jamaar niet zo rap hé. Felix nog.

MARK Uwe knecht? Maar die is toch al weg?

AMEDEE *(komt terug de kamer in)* Ja, tarara... 'k peins 't nie.

MARK Hier in huis is hij niet.

AMEDEE Misschien nog boven.

MARK Bij Patsy zeker?!

FELIX Met Felix moet ge van niks verschieten.

MARK Dat kan niet. Hij moet al weg zijn.

AMEDEE 't Is anders niet van zijn gewoonte. Meestal is hij zo traag als een slak.

MARK Misschien wilde hij gaan slapen. Hij zag er in ieder geval moe uit.

AMEDEE Moe van niks te doen zeker. Ik heb die varkens begot allemaal zelf de trap af kunnen dragen. Mee Jean-Kloot en Irma was dat geen probleem. Maar onze Maikel moet altijd tegenspartelen. Da's altijd een contrair beestje geweest.

MARK Oh, uw varkens hebben namen.

AMEDEE Gij hebt toch ook ne naam.

MARK Ja, maar ik ben geen...

PATSY *(off)* Markske, mijn varkske! Waar blijft ge toch?

AMEDEE Zelfkennis is 't begin van de wijsheid, zei de matroos en...

MARK *(onderbreekt hem)* Sorry Amedee, maar nu moet ik toch echt naar Patsy toe. *(duwt Amedee met zachte dwang buiten. Sluit de deur. roept naar Patsy)* Patsy! Here I come!!! *(maakt een luchtsprongetje, balt papiertje met Amedees boodschap tot een propje en gooit het weg.)* Yes! Yes! Yes! *(maakt zijn strikje los, wil de trap opstormen de dingedong gaat)* Shit!

PATSY *(off)* Wat is er, schat?!

MARK Shit!

PATSY *(off)* En waar is die shit?!

MARK Ik zeg “shit” omdat er gebeld wordt! *(De ding-dong gaat opnieuw. Tot zichzelf)*
Ik had gehoopt van vannacht de klokskes te horen luiden, maar in plaats daarvan... dingdongdingdong. *(opent de deur, het is Amedee)* Gij terug?

AMEDEE *(komt binnen)* Da’s toch een schoon geluid hé, uw bel.

MARK Niet in ’t midden van de nacht.

AMEDEE Dingdong, dingdong... schoon...

MARK Wat is ’t Amedee?

AMEDEE Bij mij thuis is ’t gewoon: riiiing!

MARK Is ’t om dat te zeggen dat ge terug gekomen zijt?

AMEDEE Neenee, ’k was nog iets vergeten. Hier. *(geeft Mark het jeneverglas)*

MARK *(neemt glaasje aan)* Ah? Merci.

AMEDEE Met eerlijkheid komt ge ’t verst, zei Napoleon en hij werd verbannen naar... euh... naar ginder achter op dat eiland... euh... Temperstation eiland of zo.

MARK Temptation island... maar den Bonaparte moest wel naar Elba. Da’s een ànder eiland, Amedee. Komaan.

Mark duwt Amedee naar buiten. Amedee af. Mark sluit de deur.

PATSY *(off)* Wie is ’t, schat?

MARK Napoleon.

PATSY *(off)* Hein? Wat komt die hier doen?

MARK Niks. Hij is al terug naar Elba.

PATSY *(off)* Hebt gij gedronken?

MARK Bijlange niet. Here I come. *(vlug trap op, maar glijdt uit, tuimelt naar beneden)*
Shit!!!!

PATSY *(off)* Wat is er, schat?

Mark blijft even beduusd zitten. Wil dan opstaan. Voelt dat er iets aan zijn schoen kleeft. Strijkt met zijn voet over de grond.

MARK Verdomme!

PATSY *(off)* Schat, zijt ge gevallen?

MARK *(voelt met een vinger aan de zool van zijn schoen, ruikt aan zijn vinger)* Shit! Shit!
(blijft onhandig met zijn vinger in de lucht zitten)

PATSY *(off)* Markske, wat is er gebeurd?!

MARK *(roept kwaad naar boven)* Shit !!! Er ligt shit op de trap! Dat moet zekers van één van de varkens zijn!

PATSY *(off)* En zijt gij daarop uitgegleden?

MARK *(kruipt recht)* Ik donder niet voor mijn plezier van de trap hé!

PATSY *(off)* En hebt ge een pijntje, mijn zwijntje?

MARK 't Valt wel mee.

PATSY *(off)* Kom dan vlug naar boven. Uw Patsyke zal dat wel verzorgen.

MARK *(bekijkt zijn vinger)* Euh... da's moeilijk. *(ruikt aan zijn vinger, het stinkt duidelijk)* Ik... euh... ik moet hier eerst nog een beetje opkuisen.

PATSY *(off)* Wil ik komen helpen?!

MARK Nee, dat is niet nodig. 't Zal maar efkes duren!

Mark loopt naar een vaas, haalt er de bloemen uit, steekt zijn vinger in het water. Wrijft zijn vinger met zakdoek droog, zet de bloemen opnieuw in de vaas neer, naar de trap, maakt een lichtsprongetje.

PATSY *(off)* Dat vind ik zo fantastisch aan u, schat! Gij kuist dat allemaal zelf op!

MARK *(wilde de trap oplopen, bedenkt zich, tot zichzelf)* Ja, ik kuis dat allemaal zelf op.

PATSY *(off)* Gij weet dat die varkens hier door uw vrienden zijn binnengezet om onze huwelijksnacht te verpesten!

MARK *(mopperend)* Vermesten.

Mark loopt naar de kast. Opent die. Er valt een lijk uit de kast. Het is Felix, de knecht van boer Amedee. Maar dat weten we nog niet. Ook Mark ziet het nog niet, want het lichaam ligt met het gezicht naar de vloer. Felix heeft in zijn rug een mes steken. Mark slaakt een gil en springt enkele meters achteruit.

PATSY *(off)* Zijt ge weer gevallen?!

MARK Gevallen? Nee! Neenee! Verschoten, meer niet.

PATSY *(off)* Van wat?

MARK Verschoten... euh... omdat ik dacht... euh... dacht aan wat gij en ik daarboven... straks.... *(is ondertussen bij het lichaam gekomen, raakt het voorzichtig met zijn schoentip aan, hurkt neer, draait het gezicht om, tot zichzelf)* Felix? Felix verdomme! Hoe is dat nu mogelijk? Hoe komt die nu ineens in die kast te zitten? *(geeft hem een klap in het gezicht. Felix reageert niet)* En zo dood als een pier. *(bekijkt het mes, tot zichzelf, verbijsterd)* Maar die is... doodgestoken.

PATSY *(off)* Weet ge wat, 'k zal u toch maar komen helpen!

MARK *(springt geschrokken recht)* Nee!!!

PATSY *(off)* Hoe nee?!

MARK Nee, ik doe 't zélf... alléén... hélemaal alléén... euh... *(tot zichzelf, draaft in paniek heen en weer)* Ze mag dit lijk niet zien. Dat kan ik haar niet aandoen. *(naar de trap, roept)* Ge moet boven blijven!

PATSY *(off)* Neeneen! Ik koooom!!!

MARK *(in paniek, tot zichzelf)* Zij komt! Zij komt! Zij komt! En ik die dacht van blij te zijn als ze dat in onze huwelijksnacht zou roepen.

PATSY *(off)* Ik trek eerst iets aan.

MARK Ja, kleed u maar goed.... Een paar lagen... euh... 't is hier koud. *(naar het lijk)* Dat geeft mij tijd om... *(neemt het lijk op)* Sorry Felix... Oh ja, voor 'k het vergeet: innige deelneming. *(probeert het lijk rechtopstaand in de kast te duwen maar keer op keer zakt het lichaam in elkaar)* Verdomme, kunt ge nu niet wat meewerken? *(Felix gaat zelfs een keer enigszins liefdevol over Marks schouders hangen)* Ah neen hé zeg. *(ziet het kuisgerief)* Wacht. Moment. *(legt het lijk neer en begint vliegensvlug het kuisgerief – borstels, dweilen enz.. - uit te laden. Wanneer de kast leeg is, neemt hij Felix weer vast)* 't Zal nu wel gaan. *(krijgt het lijk met veel moeite rechtopstaand in de kast)* Blijf hier nog wat. 'k Hoop dat ge u niet dood verveelt. *(beseft het dan, trekt grimas)* Ja jong, goed gezegd, Mark. *(duwt de deur van de kast dicht)*

Op dat ogenblik komt Patsy van de trap. Ze is in peignoir.

PATSY Schatteke...

MARK Hay.

Maar de kastdeur gaat weer open. Mark moet een enorme sprong nemen om ze net op tijd weer dicht te krijgen. Tijdens het volgende gesprek moet hij tegen de deur blijven leunen.

MARK Ik zei: hay...

PATSY Gaat het?

MARK Jaja... jaja...

PATSY *(wijst naar het kuisgerief dat daar uitgestald ligt)* Amai, ge gaat het menen, zeker?

MARK *(ongemakkelijk)* De grote maneuvers hé zoeteke. Ons huizeke zal opnieuw blinken.

PATSY *(bekijkt hem verwonderd, hij leunt nog altijd tegen de kastdeur)* En waarom begint ge er dan niet ineens aan?

MARK *(bedenkt)* Euh... *(begint plots te hijgen)* Efkes uithijgen, zoeteke. 'k heb al hard gewerkt, zenne. Eerst al die varkens van de trap en uit huis gesleurd...En dat na zo'n zware dag... Onze trouw... en 't feest...

PATSY Goh, 't was een prachtige dag.

MARK 'k Zal die nooit vergeten.

- PATSY En nu onze nacht...
- MARK Ja... 'k ben ook wat moe van de spanning hé schat. En de ontgoocheling. (speelt plotseling alsof hij heel moedeloos is, gaat op zijn hurken zitten tegen de kastdeur)
- PATSY Ontgoocheling?
- MARK Ik had me er zoveel van voorgesteld, van onze eerste huwelijksnacht.
- PATSY Die is toch nog niet voorbij?
- MARK Neeneen... maar tot nu toe... En 't begon ook zo schoon.
- PATSY (neemt een bloementuil, 'zweeft' er romantisch dromend mee door de kamer) Toen we daarstraks thuis kwamen. Gij die mij over de dorpel droeg.
- MARK Ik had me aan 't één en 't ander verwacht.
- PATSY Maar alles stond nog op zijn plaats. Wij waren van alle fratsen gespaard gebleven.
- MARK Voor ons geen flauwe grappen.
- PATSY Geen uitgerolde rollen WC-papier.
- MARK Geen onderbroekskes of soutienkes die tegen de voorgevel hingen.
- PATSY Alles heel gewoon.
- MARK Ik droeg u triomfantelijk de trap op.
- PATSY Maar ik hoorde ineens zo'n raar geluid.
- MARK Ik rook ineens zo een vreemde reuk.
- PATSY Zeven varkens! Waarvan één in 't bed!
- MARK Geen kleine, lieve, rozige, marsepeinen biggetjes... maar grote, smerige, knorrende beesten. (roept plots woedend) Hoe kunt ge nu in godsnaam zo'n huwelijksgrap bedenken?!
- PATSY (ontwaakt uit haar droom, zet de bloemen op hun plaats.) Weerwraak, Markske. (komt bij hem staan, streelt hem door zijn haar) Of zijt ge dan al vergeten wat gij een paar weken geleden tijdens de trouw van Alex hebt uitgestoken?
- MARK Maar dat is toch niet te vergelijken! Een beetje meel in de keuken tegenover zeven vieze, stinkende beesten!
- PATSY Ik heb anders horen vertellen dat ge in dat 'beetje meel' tot aan uw enkels kon wegzakken.
- MARK Ge overdrijft.

- PATSY En 'k heb ook horen vertellen dat dat meel niet alleen in de keuken lag, maar ook in de gang, in de living, in 't WC, in de garage, in de slaapkamer...
- MARK Dat ge overdrijft.
- PATSY En 'k heb zelfs horen vertellen dat er tussen dat meel van die kleine krakende beestjes zaten. Kakkerlakken noemen ze dat, geloof ik.
- MARK En wat dan nog! (met handbewegingen) Zo'n kleine kakkerlakskes tegenover zo'n grote varkens! Dat is toch geen vergelijking!
- PATSY Ge hadt die grap nooit mogen uithalen.
- MARK Ik kon die kans toch niet laten voorbijgaan. Allee, hoe zou ge nu zelf zijn. Twee weken voor uwe vriend trouwt, bellen ze u op om met uwe camion twee grote silo's meel te komen ophalen. Omdat er daar kakkerlakken inzitten. Gij zou dat meel toch ook in zakken opslaan en het tijdens het trouwfeest in hun huis gaan uitkappen.
- PATSY Nee, Markske, ik zou dat niet doen. Dat is nu eenmaal mijn soort van humor niet.
- MARK Oké dan, 't is mijn schuld.
- PATSY (gaat naast hem zitten, leunt tegen hem aan) Maar bon, 't is opgelost. De varkens zitten al terug op hun plaats. Bij onze gebuur.
- MARK Een geluk dat boer Amedee zijn beesten midden in de nacht is willen komen halen. Ik had de hoorn nog niet neergelegd of hij stond hier al.
- PATSY Apropos, van hoorn gesproken, hebt gij uwe Smartphone nu al gevonden?
- MARK Nee-e, die moet waarschijnlijk ginder nog in de zaal liggen.
- PATSY 't Schoonste van al, de mijne is plat en ik kan nergens mijn oplader vinden.
- MARK Maar allee, onze vaste telefoon heeft dan toch dienst gedaan.
- PATSY Dat boer Amedee hier direct stond kan ik goed geloven. Dat is een heel bedrag. Ge zou voor minder uwe knecht eens wakker maken.
- MARK Knecht?! (denkt er plots aan, springt op)
- PATSY Wat is 't ? (deur van kast blijft dicht omdat zij er nu tegen leunt)
- MARK Felix! Da's juist! 'k Zou het nog rats vergeten! (begint zenuwachtig rond te lopen)
- PATSY Maar wat hebt gij nu toch?
- MARK Ik... euh... ik was begot helemaal vergeten... van die shit op de trap op te kuisen. (neemt een emmer en een dweil)
- PATSY Wacht, ik zal... (maakt aanstalten om op te staan)

MARK *(vlug)* Néé! Zitten blijven!

PATSY Maar...

MARK Zitten heb ik gezegd! *(ze gehoorzaamt, hij kalmeert wat, terug zeemzoet)* Gij moet daar toch niet voor opdraaien, sjoeke. Het is mijn fout. Ik zal 't allemaal zelf wel opkuisen. *(met emmer en dweil naar deur van de keuken, slaat geen blik van Patsy af.)* Schatteke... ik ga de emmer vullen... met... water.

PATSY *(verwonderd over zijn eigenaardig gedrag)* Doe maar.

Wanneer hij de deurklink vastheeft, maakt Patsy opnieuw aanstalten om op te staan. Mark snelt vliegensvlug zenuwachtig op zijn stappen terug.

MARK Zitten blijven heb ik gezegd! *(Patsy gehoorzaamt)* Euh... water... euh... *(rukt de bloemen uit de vaas, giet het water van de vaas in de emmer, slaat terwijl geen blik van Patsy af)*

PATSY *(gelooft haar ogen niet)* Maar ik krijg een slapend been.

Patsy staat op. We zien hoe de kastdeur langzaam begint te bewegen. Mark slaakt een gil. Hij zet de emmer neer, smijt er de dweil in, snelt naar Patsy toe en zoent haar hartstochtelijk. Ondertussen duwt hij de kastdeur dicht. Al kussend manoeuvreert hij Patsy terug tegen de deur. Pas wanneer ze terug helemaal tegen de deur staat, stopt hij het haar te kussen.

PATSY *(nahijgend)* Wat krijgt gij nu?

MARK Ik kon 't niet meer houden. Dat zat al zo lang in mij te wriemelen. Maar ik ga dat nu eerst opkuisen. Gaat gij hier maar efkes rustig zitten.

PATSY Maar ik heb een slapend been.

MARK *(duwt haar zacht maar dwingend opnieuw op de grond, tegen de kastdeur)* Juist. En 't spreekwoord zegt dat ge geen slapende benen moogt wakker maken. Daarbij, als er één been slaapt, is er nog maar één been wakker. En op één been kunt ge niet staan. Ge moet gaan zitten.

Mark neemt de emmer met dweil erin en gaat naar de trap, zonder evenwel een oog van Patsy af te slaan. Hij begint de tredes van de trap schoon te maken. Gooit terwijl een kushandje naar haar.

PATSY 't Is een mes dat aan twee kanten snijdt.

MARK *(springt geschrokken op, weer heel paniekerig)* Een mes! Twee kanten?! Waar?!

PATSY Die grap die ge met Alex hebt uitgehaald. Eerst lachte gij en nu lacht hij.

MARK *(opnieuw tot rust komend)* Ah... ik dacht dat ge... enfin, 't is niks. *(lacht haar een beetje geforceerd toe, doet dan verder met zijn werk, terwijl hij haar in het oog houdt)*

PATSY Ssst... luister nu eens.

MARK *(springt opnieuw geschrokken op)* Naar wat?

PATSY Hoort gij dat dan niet?

MARK *(luistert angstig)* Nee, 'k hoor niks.

PATSY Hoort ge dan niet hoe stil het hier is?

MARK Ah... Ah ja, nu ge 't zegt.

PATSY Ik ben blij dat wij hier zijn komen wonen.

MARK Ja, ik ook. *(angstig naar de kast kijkend)* Soms toch...

PATSY Ver weg van de stad. Midden tussen de boeren.

MARK En de varkens.

PATSY Zo rustig dat het hier is. Ge hoort niks. Een doodse stilte.

Mark springt geschrokken op. Gilt. Dondert van de trap.

PATSY Zeg, maar wat hebt gij nu toch?

MARK Ge moet zo luguber niet doen. Toch niet op onze trouwdag.

PATSY Maar ik doe toch niet luguber.

MARK *(staat recht)* Gij doet wèl luguber. Gij doet al heel de tijd luguber!

PATSY Ja, amai merci. *(staat recht, komt naar hem toe.)*

MARK Nee! Blijf...

Zodra ze van de kast wegstapt, draait de deur achter haar open en zakt het lijk geluidloos naar buiten. Hij slaakt een gil, slaat zijn handen voor zijn ogen en krimpt in paniek samen. Wanneer Patsy zijn reactie ziet, blijft ze stokstijf staan, haar rug naar de kast gekeerd.

PATSY Maar gij ziet helemaal wit. Gij ziet lijk...bleek.

MARK Zwijg! Zwijg over messen en dood en bleke lijken! Ik kan er niet meer tegen.

PATSY *(zonder om te kijken naar hem toe)* Maar schatteke toch, voelt ge u niet goed?

MARK *(trekt haar tegen zich aan, heeft schrik dat ze zal omkijken)* Stress... van de varkens. *(raaskalt zenuwachtig)* En spanning... voor onze eerste huwelijksnacht... subiet... met alles d'erop en d'eraan en zo vanalles....

PATSY Is 't daarvoor?

MARK Natuurlijk is 't daarvoor! Een gezonde man als ik. Pas getrouwd. En dan zo lang moeten wachten op le moment suprême.

PATSY De crème de la crème.

MARK *(zeer nerveus)* Een crèmeken, ja... euh... *(duwt haar naar de trap toe, zorgt er evenwel voor dat ze niet in de richting van het lijk kijkt)* Vlug, ga gauw naar boven en trekt u iets heel sexy aan. Een kinderdoll.

- PATSY Een wàt?
- MARK Ik bedoel... wat jonger... een babydoll of zo... iets met veel bretellekes en riemkes en pattekes en strikskes... die ik dan met mijn tanden één na één losbijt...
- PATSY Wauw... awel ja, 'k heb iets speciaals liggen.
- MARK Ja, trekt dat aan. Ik zal hier ondertussen nog even voortdoen en dan kom ik ook.
- PATSY Is 't echt?
- MARK Ik kan niet meer wachten.
- PATSY Yes, my lover boy. *(wil naar boven stappen)*
- MARK Wacht! Eén ding moet ge mij beloven. Niet omkijken.
- PATSY En waarom niet?
- MARK Euh... Dat brengt ongeluk. Ge moogt nooit omkijken als ge tijdens uwe huwelijksnacht de trap opstapt.
- PATSY Dat heb ik nu nog nooit gehoord.
- MARK 't Staat nochtans in de bijbel. Ge kunt dan in een zuitzoul veranderen.
- PATSY Een zuitzoul?
- MARK Ik bedoel: een zoutzuil. En zeg nu zelf, gij een zoutzuil, dat zou toch echt geen zicht zijn hé.
- PATSY Allee dan, omdat gij het zijt. *(zoent hem, begint dan traag naar boven te stappen)*
- MARK *(kijkt haar na)* Niet omkijken! Doe wel maar zie niet om. *(kijkt haar na tot ze verdwenen is. Rent naar het lijk. Tot het lijk)* Verdomme, gij kunt er wat van. *(probeert het samen met het kuisgerei in de kast te werken)* D'erin! *(het lijk zakt weer eens weg)* Hebt ge 't gehoord? *(duwt het lijk in de kast, zet er de borstel naast)* Houdt u hieraan vast.
- PATSY *(off, van boven)* Schatteke!
- Mark schrikt, laat het lijk gerust, rent naar de trap, begint snel de natte dweil in de emmer uit te wringen.*
- MARK *(roept naar boven)* Nog efkes, sjoeke, ik ben bijna klaar!
- PATSY *(off)* Vindt gij dat goed, mort subite?
- MARK *(schrikt, krijgt zenuwtic, schudt met hoofd)* Mort subite?
- PATSY *(off)* Of hebt ge liever lentebloesem?!
- MARK Lentebloesem?!

PATSY *(off)* Awel, mijne parfum. Wat ruikt ge 't liefst... 'Mort subite' of 'Lentebloesem'?

MARK *(zenuwtic)* Ah... van reuk... euh... 't is al gelijk, poezeke. Als 't maar goed riekt. En laat mij nu efkes gerust.

Mark rent weer naar het lijk, wrikt het in de kast. Op dat ogenblik gaat de dingdong. Mark schrikt.

MARK Verdomme hé! *(wordt nu zenuwachtiger)* Allee hop!

Hij krijgt het lijk in de kast. De bel gaat voor de tweede keer. Mark gaat naar de voordeur toe, maar de deur van de kast gaat weer open. Hij snelt hals over kop naar de kast, opent de deur, vangt het lijk op en neemt de bezem uit de kast. Duwt het lijk in de kast, deur dicht en hij plaatst de bezem omgedraaid tegen de klink, zodat de deur niet meer kan opendraaien. Hij blaast. De dingdong gaat een derde keer.

MARK Jaja! *(snelt naar de voordeur, opent ze)*

Amedee staat in de deuropening.

AMEDEE Schoon hé. Dingdong dingdong.

MARK Gij weer!

AMEDEE *(stapt naar binnen)* Hoe later op den avond hoe schoner volk, zei de begijn en ze belde de pastoor uit bed.

MARK Wat komt gij doen?

AMEDEE Ik mis nog twee varkens. Felix en een gewoon.

MARK *(slaat ogen ten hemel)* 't Is niet waar hé!

AMEDEE Ik snap het niet. Normaal schreeuwt hij altijd moord en brand.

MARK *(schrikt)* Felix!

AMEDEE Nee, onze Frans.

MARK Frans?

AMEDEE Het ontbrekende varken.

MARK En Felix?

AMEDEE Die is ook ontbrekend, maar die trekt zijn plan wel.

MARK *(kijkt ongerust naar de kast, zenuwtic)* Ja, daar twijfel ik niet aan.

AMEDEE Ik snap het niet. We hadden ze toch geteld?

MARK *(verstrooid, blijft de kast in het oog houden)* Wie?

AMEDEE Awel de varkens. Volgens mij hadden we er toch zeven van de trap gedragen, maar toen ik ze thuis uit 't karreke haalde, zat Frans er niet meer bij. Ik moet dus verkeerd geteld hebben.

Op dat ogenblik rinkelt de telefoon.

MARK Nu dat nog!

AMEDEE Onze Frans moet hier dus nog ergens zitten. (kijkt, gaat dan naar de kast)

MARK (haakt af) Hallo?

Door de luidspreker horen we de stem aan de andere kant van de lijn. De stem is duidelijk vervormd

STEM Met Mark Willox?

Op dat ogenblik draait Mark zich naar de kast, hij ziet hoe Amedee de borstel weg trekt en de kast wil openen.

MARK (roept naar Amedee, maar in hoorn) Néé!!!

Amedee keert zich om, doet een paar stappen in de richting van Mark, rug naar kast, blijft verwonderd staan. We zien hoe achter hem de kastdeur opengaat en het lijk weer naar buiten valt.

STEM Is hij daar niet?

MARK (volledig in paniek, in de hoorn, maar tot Amedee) Neen, dat varken is daar niet.

Amedee blijft met uitgestreken gezicht Mark verwonderd aankijken. De volgende replieken van Mark zijn tot Amedee, maar hij roept die wel in de hoorn.

STEM Maar hoe kan dat nu? Waar kan ik hem dan bereiken?

MARK Als dat varken ergens is, moet het in de slaapkamer zijn.

AMEDEE Ik peins dat ook, zenne. (stapt naar de trap)

STEM Ik spreek toch met nummer 0-3-6-2-8-7-9-7-9?

PATSY (off) Schatteke! Ik ben klaa-aar! Ge moogt komen!

MARK (roept in paniek) Neen, dat niet!!!

Amedee trekt er zich niets van aan, hij stapt de trap op.

STEM Ik begrijp het niet. Ik zal nogmaals het nummer herhalen : 0-3-6...

MARK (roept naar Amedee) Stop smeerlap! Niet doorgaan!

AMEDEE (blijft staan) Ook goed. Dan zal ik eerst in de kast gaan kijken. (maakt aanstalten om op zijn stappen terug te keren)

STEM ...2-8-7...

MARK (volle paniek, tot Amedee) Hoort gij niet goed! Stop heb ik gezegd.

AMEDEE (blijft bewegingsloos in een of andere ongemakkelijke houding staan) Jamaar, wat moet ik nu doen? Naar boven mag niet en terugkomen mag ook niet.

MARK *(totaal radeloos, weet niet meer wat te doen)* Ga dan naar boven hé! Maar doe wel uw ogen toe!

STEM Mijn ogen toe?

AMEDEE Maar met mijn ogen dicht kan ik onze Frans niet vinden.

STEM En waarom moet ik mijn ogen toe doen?

MARK *(woedend, in de hoorn)* Meneer, houdt gij nu eens efkes uwen bebbel hé zeg!

AMEDEE Wete wa? Ik hou mijn ogen open, maar ik zal alleen op 't varken letten, dat belooft ik u. *(stapt verder de trap op)*

MARK Dat kan toch niet! *(gooit de hoorn neer naast de telefoon, snelt naar de trap, roept naar boven)* Niet verschieten Patsy, ik ben het niet!!!

Boven horen we Patsy luid gillen.

MARK *(tot zichzelf)* Dat heeft ze precies ook al gezien.

Mark wil zich omdraaien en terug naar de telefoon lopen. Maar op dat moment komt Amedee van de trappen gestormd. Hij is helemaal de kluts kwijt.

AMEDEE Haa... hee... hoe... da... daar...

MARK Neen! *(verspert Amedee de doorgang, door vlak voor hem te gaan staan)* Wat is 't?

AMEDEE Op uw slaapkamer... *(slikt)* ...op 't bed... daar ligt...

MARK *(kijkt in paniek, schuins achterom naar het lijk, heeft geen andere oplossing, streng gebiedend)* Terug!

AMEDEE *(trekt grote ogen)* Jamaar... uw vrouw...

MARK Terug en ga uw varken zoeken!

AMEDEE Maar.. ze ligt daar zo... euh... *(slikt)* ... gereed... en ze riekt goed.

MARK Terug! Ge hebt ze nu toch al gezien. En riskeer het niet zonder varken terug te komen!

AMEDEE *(overdonderd)* Ja... jaja... *(haalt diep adem, gaat terug naar boven)*

Zodra Amedee weg is snelt Mark terug naar het lijk, maar ziet de hoorn dan naast de telefoon liggen, rent er naartoe.

MARK *(in hoorn)* Sorry meneer, maar ik...

STEM *(onderbreekt hem ruw)* Nu is 't genoeg, Markske. Ik heb uw stem wel herkend. Mij eerst voor de zot houden. Is 't nog niet erg genoeg dat ge een moord gepleegd hebt?

MARK *(schrikt hevig, kijkt naar het lijk)* Moord?! Ikke?!!!

STEM Of dacht ge dan dat ik dat niet wist, Willoxke? Ik verschiet er niks van. Uw handjes hebben altijd veel te los aan uw lijveke gezeten. Benieuwd wat de politie daarvan zal zeggen. *(er wordt ingehaakt)*

MARK *(paniek)* Politie?! Moord? Ikke? Meneer? Hallo? Hallo meneer?! *(tot zichzelf)* Ingehaakt. Allee verdomme, maakt dat nu mee.

Hij ziet opnieuw het lijk. Rent er in paniek naar toe, sleurt het mee en gooit het min of meer dubbelgevouwen in de kast. Hij zet er de emmers en het kuisgerei bovenop en sluit de deur. Hoewel de hele operatie dit keer uitzonderlijk vlot verlopen is en de deur nu ook dicht blijft, neemt Mark toch geen risico. Hij rukt de deur terug open, neemt voor alle veiligheid opnieuw een borstel uit de kast en plaatst die omgedraaid onder de deurklink. Niets te vroeg, want op dat ogenblik komt Amedee de trap al opnieuw af.

AMEDEE Geen varken daarboven.

MARK Ja... euh...

AMEDEE Alleen een enorme snijboon.

MARK Wablieft?!

AMEDEE Was me dat verschieten.

Op dat ogenblik komt Patsy in een vreemde maar mooie snijboonachtige groene jurk met kap en mantel van de trap.

MARK Maar.... Wat hebt gij nu aan?

PATSY Ik wou u verrassen, schatteke. Ge verlangde naar mijn babydoll met veel riempkes en pattekes. Ik dacht... ik ga hem eens liggen hebben. Maar de parfum heb ik wel op mij gespoten.

AMEDEE Ja, da's just. Ze riekt goed. Van kop tot teen Over heel haar snijboon.

MARK Amedee... ge moet weten, ze heeft dat vorig jaar gewonnen.

PATSY Bij de Miss-verkiezing in 't dorp. *(ze doet haar aparte kap met mantel af, legt die op tafel, we zien haar nu in een sexy jurk.)*

AMEDEE *(fluit)* Jawatte...

MARK Miss Snijboon. Zij was gewonnen.

PATSY En hij was direct verloren.

MARK Ik zat in de jury. Als vrouwenkenner. Toen ik haar in de ogen keek, wist ik het al: die moet ik hebben.

AMEDEE Ja, ik heb dat ook met snijbonen. Ik kan er niet afblijven.

PATSY Zeg, ik verschoot nogal toen gij ineens aan ons bed stond voor uw vermist varken.

AMEDEE En ik niet zeker. Nondedju... zo verschieten. Zo verschoten hé... dat mijne mond ineens kurkdroog was.

PATSY Wilt gij misschien iets drinken?

AMEDEE *(stapt zelf naar de fles jenever, schenkt zijn glas vol)* Als ge dan toch niet afhoudt. Een witteke smaakt altijd, zei de kannibaal en hij pakte de ontdekkingsreiziger bij de keel.

Mark maakt achter Amedees rug enkele bewegingen naar Patsy, dat ze hem buiten moeten krijgen.

PATSY Omdat hij ons zo goed geholpen heeft vind ik dat wij Amedee maar eens moeten vragen om morgenmiddag bij ons te komen eten.

MARK Wablieft?!

PATSY 't Is toch waar hé Mark. Zonder Amedee zaten we hier nog altijd met die varkens in onze slaapkamer.

AMEDEE Da's just. *(giet zijn glas nog eens vol)*

MARK *(gelooft zijn eigen oren niet)* Jamaar... *(Neemt zijn glas, schenkt zich ook in, drinkt)*

PATSY Er is toch nog genoeg eten over van het trouwfeest.

MARK En uw moeder en mijn ouders...

PATSY Awel ja, die komen ook.

MARK Natuurlijk, zij brengen de overschot.

PATSY Tututut , ik vind dat Amedee een beloning verdiend heeft.

AMEDEE Ik vind dat ook. *(drinkt zijn glaasje leeg)*

PATSY Komt gij morgenmiddag hier maar eens lekker eten, Amedee.

AMEDEE Zijt gerust, 'k zal niet mankeren.

MARK *(tot zichzelf)* Wat krijgt die nu zeg.... *(drinkt van zijn jenever)*

PATSY En breng Felix maar mee.

MARK *(verslikt zich, moet hoesten)* Dat meent ge niet.

PATSY Die jongen heeft er even goed voor gewerkt.

MARK *(Weet niet meer waar hij het heeft)* Holalala...

PATSY Maar als ge ons nu wilt excuseren. Onze eerste huwelijksnacht nietwaar.

AMEDEE Tuurlijk, ge moet nog snijbonen kweken en 'k wil niet storen. *(zet zijn glas op tafel)*

PATSY Ge weet het dus, Amedee. Rond een uur of twaalf verwachten wij u.

Op dat moment wordt er vrij hard op het venster, waarvan de gordijnen nog dicht zijn, geklopt. Ze schrikken. Mark nog het meest.

MARK Wat is dat? (kijkt angstig naar de kast)

PATSY Iemand klopt tegen 't venster.

MARK (in de war) 't Venster? Neeneen, wie zou er nu tegen 't venster kloppen als we een bel hebben?

AMEDEE Nen dingdong.

MARK Dat zal toch niet van uit die kast komen zeker.

PATSY Uit de kast? Is er iets met die kast?

MARK Euh... ik denk het. Die deur gaat altijd open.... euh... 't is daarmee dat ik die borstel daar gezet heb.

Op achtergrond: thrillermuziek.

AMEDEE Ne klopgeest! Van nen dooie die de pijp uit is.

MARK (schrikt hevig) Hein?!

AMEDEE Meestal vermoord. (teken aan nek) Krrt...

MARK (gillend) Weeh! (drinkt zijn glas in één teug leeg, schenkt zijn glas weer vol)

PATSY Wie krrrt?

AMEDEE Dienen tip wiens geest daar klopt. Krrt!

MARK (weet niet waar hij het heeft) Zwijg verdomme!

PATSY Mark, 'k heb schrik. Is dit wel een geschikt huis om in te wonen?

MARK (niet op zijn gemak) Ge moet... gene... schrik... hebben. (legt arm om Patsy)

AMEDEE Zal ik eens gaan loeren? (naar de kast)

MARK Neen!!!

PATSY 't Was duidelijk een geklop en we moeten toch zeker zijn.

MARK Maar allee... euh... neem nu dat er iets verschrikkelijks uit die kast valt.

AMEDEE Nen dooie zal 't niet zijn.

MARK Ge... ge... ku... kunt nooit... we... weten.

AMEDEE Die zal toch niet kloppen. Tenzij...

MARK Tenzij wat?

AMEDEE Een laatste stuiptrekking. (maakt komische beweging van 'stuiptrekking')

MARK Verdomme, hou nu op.

AMEDEE Gene paniek, mijne jongen, gene paniek. *(bij de kast)*

De thrillermuziek zwelt aan. Amedee aarzelt even. Legt zijn oor te luisteren tegen de kastdeur. Vervolgens neemt hij de borstel weg. Mark krimpt ineen. De spanning stijgt ten top. De deur blijft echter dicht. Amedee houdt zijn hand aan de klink. Maar op dat moment wordt er weer op het venster geklopt. Nog harder. Allen tegelijk draaien hun hoofd naar het venster.

PATSY 't Is toch tegen het venster.

MARK *(laat Patsy los, schenkt in, drinkt)* Ja... en niet uit de kast.

AMEDEE Ne ruitentikker.

MARK Da's heel slecht voor mijnen tikker.

PATSY Ja, er moet toch iemand gaan kijken.

AMEDEE In plaats van te bellen begot. En 't is zo ne schonen dingdong.

PATSY Amedee, durft gij dat gordijn efkes open trekken?

AMEDEE Maar bah ja'k, als 't d'at maar is. *(terwijl hij naar het venster gaat)* Dingdong dingdong, da's veel schoner dan toktoktok tektektek... Sesam open u! *(trekt gordijn opzij, kijkt naar buiten - Patsy en Mark kijken gespannen toe)*

PATSY Wat ziet ge?

AMEDEE Dat 't al klaar is.

MARK Is daar iemand?

AMEDEE D'er staat hier een juffrake aan 't venster.

PATSY Een meiske?

AMEDEE Op 't eerste zicht te zien toch. Een felle prot. En z'heeft precies een ferm stuk in haar klo... *(Patsy is naast hem gekomen)* ...voeten.

PATSY *(kijkt naar buiten)* Maar 't is Brenda!

AMEDEE *(alsof hij ze kent)* Ah de dié. *(voegt er dan aan toe)* Ken ik niet.

Hier stopt de thrillermuziek.

MARK Brenda! Verdomme! *(drinkt gulzig)*

PATSY *(tot Amedee)* Brenda is een ex-lief van Mark. Nog van voor de snijboonverkiezing.

AMEDEE Hoe meer varkens hoe meer vreugd zei de slachter en hij zette de deuren van 't vilbeluik open. *(opent de deur)*

BRENDA *(in de deuropening, dronken)* Hallo!

Mark zet vlug de borstel onder de klink van de kastdeur. Moet weer wat drinken en hij trekt zich verder in de living terug, uit het zicht van Brenda.

- PATSY *(niet ingenomen met het bezoek van Brenda)* Hay. Nu nog op stap? En hoe?
- BRENDA *(zet een stap binnen, maar blijft aan de deur staan. Spreekt met 'dubbele tong')* Patsy, ge hebt uw snijboon-kleedje aan?
- AMEDEE Da's schoon hé, een just getrouwde snijboon. En met haar kap op snijdt haar boon nog meer.
- BRENDA G'hebt uw trouwkleed al uitgedaan. En ge staat hier al met nen andere vent. Da's rap. Heel rap.
- PATSY Amedee ging juist naar huis.
- AMEDEE Doe'k? Ah ja... da's just... ik ging weg.
- BRENDA *(lallend)* 'k Heb het hem honderd keren gezegd. Hij had met mij moeten trouwen. *(tot Amedee)* Ik ben een hartstochtelijke vrouw, wete gij da. Zijt gij nog vrij, meneer? *(dicht bij Amedee)*
- AMEDEE *(ongemakkelijk)* Euh... ik... euh... ik moet... muizen... 'k wil zeggen... vanonder muizen... *(wringt zich naast Brenda de deur uit)*
- BRENDA *(tot Patsy)* En dat tijdens Mark zijn eerste huwelijksnacht.
- PATSY Jamaar... er is niks gebeurd. Mark weet er trouwens van. Hij is er hier bij. Kom zien als ge mij niet gelooft.
- BRENDA Awel, da's nu eens een goed gedacht sé. *(komt binnen, maar slaat haar voet om)* Aaaauwww ! Mijne voet!
- MARK *(komt bij de dames)* Is ze niet goed?
- PATSY Hare voet omgeslagen.
- MARK *(bekijkt haar voet)* Oei, dat ziet er niet goed uit. Vooruit, naar binnen.
- PATSY Maar Mark! Op onze trouwnacht toch niet! Uw ex-lief binnen laten.
- MARK Een geval van heirkraft, Patsy. Komaan Brenda, pak mij goed vast.
- PATSY *(tot zichzelf)* Dat zult ge haar geen twee keren moeten zeggen. *(Brenda legt haar arm rond Marks schouder)* Ziet dat ge nog asem kunt halen. *(gooit kwaad de voordeur dicht)*
- MARK *(gaat met Brenda naar de sofa toe)* Zo ja, gaat het?
- BRENDA *(zingt dronken)* 'En hedde meubelen en hedde huisgerief, dan moet ge trouwen mee uw lief...'

Met Marks hulp gaat ze zitten in de zetel. Hij knielt voor haar neer, doet haar schoen uit en begint haar voet te onderzoeken.

- MARK Dat ziet er niet goed uit. Serieus gezwollen. Daar moet iets koud op. Patsy?
- PATSY (tegen haar zin) Jaja, 'k heb het al begrepen. (naar de kast, trekt de borstel weg)
- MARK (ziet dit, in paniek) Niet doooooeen! (Patsy kijkt verwonderd naar hem. De kast blijft dicht.) Wat doet gij nu?
- PATSY Ik ga een emmer pakken.
- MARK Voor wat?
- PATSY Voor koud water tiens.
- MARK Een emmer? Dat mag niet
- PATSY Hoe, dat mag niet?
- MARK Da's gevaarlijk.
- PATSY Gevaarlijk?
- MARK Voor hare voet. Stelt u voor dat hare voet nog verder opzwellt, dan geraakt ze misschien niet meer uit die emmer.
- PATSY Gij ziet ze vliegen zeker?
- MARK We moeten een andere oplossing vinden. (kijkt rond) Ah daar zie, voilà, daar staat een emmer. (recht, gaat naar de emmer)
- PATSY Veel te gevaarlijk, een emmer.
- MARK Dit dan. (neemt dweil uit de emmer, bij Brenda, gaat op zijn knieën zitten, knoopt de kletsnatte dweil rond haar voet) Zo, en dat komt dik in orde.
- PATSY (met opgetrokken neus) Maar dat is die dweil waar ge...die.. euh... ge weet wel mee hebt opgekuist.
- MARK Kan geen kwaad. Dat is een natuurlijk geneesmiddel.
- BRENDA (zingt) 'Viva bomma... patatten mee wa dweilen, viva bomma mee Mark zijne cervela.'
- PATSY Zou ge niet beter een dokter laten komen?
- MARK Bijlange niet. Dat zal wel genezen. Maar er is een ander probleem (kijkt naar de dronken zingende Brenda) We kunnen haar zo niet naar huis sturen.
- PATSY 'k Had het kunnen vrezen hé! Plezante eerste huwelijksnacht.
- MARK Da's toch geen probleem, sjoeke. We laten haar hier gewoon in de sofa liggen. Die valt subiet wel in slaap.
- BRENDA Maar dan wil ik wel een zaponneke. Ik kan niet slapen zonder zaponneke.
- MARK Patsy?

- PATSY Oké, oké! Een 'zaponneke' voor uw oud-lief. (neemt op de tafel de kap van haar jurk en de mantel, gaat af naar boven)
- BRENDA Oh Mark, nu ben ik toch nog bij u. En dat op uw eerste huwelijksnacht. (klampt zich hartstochtelijk aan hem vast)
- MARK (maakt zich moeizaam van haar los) Af! Af Brenda! Af heb ik gezegd! Af en koest!
- BRENDA Ik hoorde de klokken luiden voor u en Patsy en ik kon niet thuis blijven. 'k Ben een ganse dag op zwier geweest.
- MARK Ik dacht al dat 't zoiets was. (wrikt zich eindelijk los, staat recht)
- BRENDA Gij weet niet wat dat is zeker, uw schatteke met een ander zien trouwen.
- MARK Daar moet ge nu niet aan denken. Allee, zing misschien een slaapliedje en slaap maar uw roes uit. (begint zelf te zingen) 'Slaap Brenda, slaap, daarbuiten loopt een schaap...'
- BRENDA (zingt) '...dat schaap dat loopt daarbuiten... er staat een paard in de gang! Wowowo een paard in de gang... een schaap met witte voetjes, dat drinkt zijn melk zo zoetjes... in de gang... '

Mark duwt haar zachtjes achteruit zodat ze plat in de sofa ligt. Brenda blijft lallend verder zingen – verschillende liedjes door elkaar- en bemerkt niet hoe Patsy beneden komt met een japonnetje, een deken en een laken dat ze op een hoek van de tafel legt en hoe Patsy en Mark nadien hand in hand naar boven verdwijnen. Ze doen het licht uit. Het is schemerdonker. Brenda blijft verder zingen. Tot ze plots stopt en recht veert.

- BRENDA 'k Moet pissen! (zet zich moeizaam recht) Maar waar is hier...? (kijkt rond, ziet kastdeur) Ah, z' hebben hier toch een WC... dat zal op hun cadeaulijst gestaan hebben.

Brenda sukkelt uit de sofa en springt op één been naar de kast. Opent de kast. Het lijk valt uit de kast. Brenda slaakt een door merg en been gaande gil.

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

DE VOLGENDE DAG

Tegen de middag.

Op de achtergrond: thrillermuziek. Het is schemerduister. Brenda ligt op de sofa. Ze heeft nu de japon aan die Patsy haar had klaar gelegd en heeft een laken en deken over zich getrokken. Haar eigen kleren liggen op de rugleuning van de sofa. Ze wordt wakker en tast naar haar hoofd. Ze blaast. Ze heeft duidelijk een kater. Legt zich weer neer. Sluit haar ogen. Op dat ogenblik komt Mark de trap af. Heeft vrijetijdskledij aan. Hij stapt naar haar toe, kucht lichtjes en gaat met zijn hand een paar maal voor haar ogen heen en weer. Wanneer ze niet reageert stapt hij tot bij de kastdeur en kijkt, met zijn rug naar Brenda, door het sleutelgat. Achter zijn rug echter opent Brenda haar ogen. Ze staat recht en stapt stil tot achter hem. Ze tikt hem op de schouder. Mark maakt een sprong van het schrikken.

Einde thrillermuziek.

MARK Wa... wa... wat doet gij hier?

BRENDA Slapen. Ge hebt mij hier zelf te slapen gelegd. (trekt het gordijn open. Licht in de huiskamer.)

MARK Maar ge slaapt toch niet?

BRENDA Nee, nu ben ik wakker. Maar ik heb geslapen.

MARK Ah ja, da's logisch. Als ge niet slaapt zijt ge wakker en als ge wakker zijt, slaapt ge niet.

BRENDA En gij? Wat doet gij hier?

MARK Ik woon hier. Ik ben gisteren met Patsy getrouwd.

BRENDA Dat weet ik ook wel. Maar wat doet gij hier bij die kast?

MARK Kast? Ah... euh...

BRENDA Als ge iets wilt zien, kunt ge die deur toch veel beter opendoen. (wil de deur openen)

MARK (houdt haar tegen) Niet doen! Da's gevaarlijk.

BRENDA Gevaarlijk? Een kast opendoen? Dat heb ik nu nog nooit gehoord.

MARK Dat komt omdat... omdat... daar ligt vlees in.

BRENDA Vlees?

MARK Ja, een hele homp vlees. Koud vlees.

BRENDA En mag die kast daarom niet open?

MARK Neen. Dat vlees moet koud blijven. Als ge dat open doet, slaat de warmte binnen en dan wordt het vlugger slecht.

BRENDA Ik denk dat ge mij iets aan 't wijsmaken zijt, Mark Willox.

MARK Neenee, echt! Een enorme homp ijskoud vlees. Daarom moet die deur dicht blijven.

BRENDA Hebt gij mij vannacht dan niet horen gillen?

MARK (niet op zijn gemak) Nee, 'k heb niks gehoord.

BRENDA Dat zou me verwonderen. Ge waart nog maar juist naar boven.

MARK Ja maar... enfin, ik kan het u wel vertellen. 't Is allemaal een beetje anders gelopen dan we het ons voorgesteld hadden. We waren vannacht zo uitgeput, Patsy en ik, dat we alletwee als een blok in slaap zijn gevallen.

BRENDA En moet ge dan nù niet bij uw bruidje blijven?

MARK Nu? Jaja. Maar eerst eens naar mijn vlees kijken hé.

BRENDA Ge zijt aan 't liegen, Mark. In die kast ligt een lijk.

MARK (schrikt hevig, legt zijn hand op haar mond) Ssst!!!!

BRENDA (stiller) In die kast ligt een lijk en gij weet dat.

MARK En hoe weet gij dat?

BRENDA Omdat ik vannacht naar 't wc moest. Ik heb me van deur vergist.

MARK Ge hebt dat lijk dus gezien?

BRENDA Ik zat bijna op zijne schoot. Wat ligt die dooie vent daar te doen, Mark Willox?

MARK 'k Weet het niet. 'k Weet het echt niet. Allee, we komen hier vannacht thuis en heel onze slaapkamer zit vol varkens.

BRENDA Mark, zo klapt ge toch niet over uw vrienden.

MARK Nee, échte varkens. Een grap van Alex, veronderstel ik. Enfin, ik bel direct naar mijne buurman, boer Amedee. Het blijkt dat het dan nog juist zijn varkens zijn. Hij is ze komen halen, samen met zijne knecht, Felix. Ik laat hem terug buiten en ik zie ineens dat Felix met een mes in zijne rug in die kast steekt.

BRENDA Zomaar?

MARK Zomaar.

BRENDA En hoe reageerde Patsy daarop?

MARK Die weet van niks. Zij was op dat moment in de slaapkamer. En 'k ben niet van plan het haar te vertellen.

BRENDA Straffe stoten. Ja, ik verschoot mij ook nogal een bult.

MARK Hebt gij dat lijkt dan weer zelf...?

BRENDA Terug de kast ingeduwd. Bah ja'k. Met mijn zatte botten. Maar ja, ge kent mij hé, ik kan tegen een stoot. Maar niet tegen de stoot dat gij met iemand anders getrouwd zijt. Da's nog veel straffer dan een wittebroodsljk.

MARK Een wittebroodsljk, daar zegt g'het. Maar er was nog iets anders.

BRENDA Nog een lijk?

MARK Nee, een telefoon. In 't midden van de nacht. Iemand die mij beschuldigde dat ik een moord gepleegd had en die ermee dreigde de politie te verwittigen.

BRENDA En hebt ge de stem herkend?

MARK Nee, die was duidelijk vervormd.

BRENDA Allee, zo te horen zit gij flink in de patatten.

MARK En in de puree.

BRENDA In de patattenpuree dus.

MARK Dat lijk moet hier zo rap mogelijk weg.

BRENDA Dat vind ik ook.

MARK Diegene die mij heeft opgebeld moet de moordenaar zijn. En hij heeft mij dan nog op mijne vaste telefoon gebeld. Hij kende dus mijn nummer.

BRENDA Jaja, maar stel u voor dat die écht de politie verwittigt.

MARK Als die hier komen kijken, dan zal ik het goed moeten kunnen uitleggen.

BRENDA Enfin, er is nog niks verloren. Allee komaan. *(legt hand op de klink)*

MARK Kunt gij dat zomaar?

BRENDA 't Is nu niet 't moment om gevoelig te doen hé. 't Is alles of niks. Met blijven te verschieten en schrik te hebben komen we nergens. Allee toe, toon ne keer dat ge kloten aan uw lijf hebt.

Brenda opent de kast. Ze halen het lijk uit de kast. Mark neemt het bij de schouders vast, Brenda bij de voeten.

MARK Amai, die is nog niet eens stokstijf.

BRENDA Een boer blijft langer goed. Komt door de natuur.

MARK Vlug, naar ginder.

BRENDA Waar dumpen we hem?

- MARK Bij boer Amedee. In zijne stal.
- BRENDA En als we iemand tegen komen?
- MARK We gaan langs die veldweg. Daar komt geen kat. Zeg, maar wacht eens.
- BRENDA Gene tijd.
- MARK Ge kunt toch zo in dat japonnetje niet naar buiten?
- BRENDA Ge zegt zelf dat daar geen kat komt. En daarbij, mag ik zo niet gezien worden?

Ze sleuren het lijk naar de voordeur. Op het ogenblik dat ze de voordeur bereiken, wordt er gebeld. Mark schrikt hevig en begint in paniek met het lijk heen en weer te draven. Brenda holt hijgend achter hem aan. Wanneer de bel voor de tweede keer gaat, zwiert Mark het lijk op de sofa. Brenda duwt het lijk op zijn buik, zodat het mes uiteraard omhoog steekt. Mark trekt er vluug het laken over. Deken blijft nog op de rugleuning liggen. Hij opent vervolgens de voordeur. Dorien, Patsy's moeder, stapt binnen. Ze heeft een ketel met soep in haar handen. Ze stapt recht naar de tafel en zet de ketel daarop neer. Mark doet de deur dicht en stapt naar Dorien toe. Hij wil haar een kus geven.

Dorien spreekt heel traag, wat een zeer komisch personage van haar maakt.

- MARK Dag schoonmama.
- DORIEN (negeert hem) Spijtig dat het geen wortelsoep is.
- MARK Waarom?
- DORIEN Anders had ik hem er ineens in kunnen smijten.
- MARK (verstrooid, houdt de sofa in de gaten) Wie?
- DORIEN Diene wortel.
- MARK Welke wortel?
- DORIEN Ik was bijna wortel geschoten met daar aan de deur zolang op u te wachten.
- MARK Ah... diène wortel.
- DORIEN (ziet Brenda) Wat doet die hier?
- MARK Wie?
- DORIEN Uw oud-lief. (tot Brenda) En wat hebt gij nu aan?
- BRENDA Een zaponneke. Van uw dochter.
- DORIEN En waarom hebt gij dat japonneke aan?
- BRENDA Wilt ge misschien dat ik het uitdoe? (maakt aanstalten om het uit te doen)
- DORIEN Stop! Denk aan mijnen bloeddruk hé.
- MARK Brenda is hier blijven slapen.

DORIEN Wablieft?!

MARK *(luid)* Dat ze hier is blijven slapen!

DORIEN En Patsy?

MARK Ja, Patsy ook natuurlijk.

DORIEN En vond die dat goed?

MARK Natuurlijk vond die dat goed. Ze heeft zelf haar japonneke aan Brenda gegeven.

DORIEN *(naar de sofa toe)* Zie, ik begrijp het niet hé. De moderne tijd. Met twee vrouwen de huwelijksnacht in. Wij in onzen tijd... *(wil in de sofa gaan zitten)*

MARK *(luid roepend)* Nee, niet doen!!

DORIEN *(blijft half zittend, maar nog enkele centimeters van het lijk stokstijf staan)* Wat mag ik niet doen?

MARK *(leidt meteen Dorien naar een stoel)* In die zetel gaan zitten.

DORIEN *(wanneer ze zit)* Waarom?

Brenda springt vlug in de sofa, op de benen van Felix. Ze gaat languit liggen, zorgt er voor dat het mes tussen haar benen steekt. Haar voeten liggen dus op het hoofd van Felix. Ze neemt deken van de rugleuning en legt het over zich.

BRENDA Omdat dit hier mijn plaats is.

Brenda zit wat moeilijk. Zet zich beter. Daardoor komt er plots een arm en een been van Felix van onder het laken glijden. Brenda merkt dit niet. Ze kijkt naar Mark die teken doet. Hij ziet namelijk wat er gebeurt, springt vliegensvlug voor Dorien. Hij neemt haar hoofd tussen zijn handen. Daarbij neemt hij haar bij de oren vast en kijkt haar diep in de ogen. Terwijl hij aldus praat, begint Brenda de arm en het been terug onder het laken en deken weg te moffelen.

MARK Schoonmama... Mammie...

DORIEN Mammie... dat hebt gij nu nog nooit gezegd.

MARK Wat ik u ga zeggen, is heel belangrijk, mammie. Ge moet goed uw oren spitsen.

DORIEN Als ge er zo blijft aan trekken, zal dat geen probleem zijn.

MARK Brenda is niet boven blijven slapen. Ze is hier op de sofa blijven liggen.

DORIEN Ah, maar dat maakt al een verschil. *(wil in de richting van Brenda kijken)*

MARK *(dwingt haar hem te blijven aankijken)* Ik heb u nog wat te vertellen, mammie.

DORIEN Ik voel het.

MARK *(begint luider en luider te praten)* Brenda is hier gebleven omdat ze niet goed was. Verstaat ge, mammie? Niet goed.

DORIEN Natuurlijk versta ik u. 'k Ben nog niet doof.

Mark laat Dorien los. Dorien wrijft aan haar oren. Maar opnieuw valt er een arm en een been vanonder het laken. Mark ziet dit en grijpt snel Doriens gezicht weer vast. Nu steviger. Dorien schrikt. Hij brengt zijn gezicht nu ook dichterbij en dichterbij het hare.

MARK En er is nog iets, mammië... Ik zou uw dochter nooit met Brenda bedriegen omdat gij en ik... mammië...

DORIEN Doe nu toch eens gewoon, zeg.... (probeert hem van zich af te duwen)

MARK Het is zo moeilijk om het onder woorden te brengen...

DORIEN Laat het dan maar.

BRENDA Alles kits!

Mark kijkt om en ziet dat Brenda het lijk eindelijk volledig heeft kunnen wegmoffelen. Zijzelf is uit de sofa gekomen. Mark maakt een abrupt einde aan zijn verklaringen.

MARK Wij zijn echt een ideale schoonmoeder en een ideale schoonzoon. Voilà. (laat haar los)

DORIEN Amai zeg, mijne kop. Dat moet weer efkes los. (begint met haar hoofd te draaien)

MARK (sleurt Brenda terzijde, fluistert tegen haar) We moeten dat lijk uit die zetel zien te krijgen.

BRENDA Zij zal het zien.

MARK Zij moet dus eerst weg.

BRENDA Maar hoe?

MARK Hou haar bezig. Ik heb een plan.

Mark snelt plots de keuken in. Brenda wandelt zenuwachtig heen en weer, houdt de sofa in de gaten.

DORIEN Gij waart deze nacht dus niet goed?

BRENDA Ik was gevallen. Mijn enkel verstuikt.

DORIEN Daar is anders niet veel meer van te zien.

BRENDA Dankzij Mark. (neemt de dweil op, laat hem aan Dorien zien) Hij heeft mij een heel speciale behandeling gegeven.

DORIEN Een dweil?

BRENDA Ik heb die rond mijn enkel gebonden en vanmorgen was heel die zwelling weggetrokken.

DORIEN Dat heb ik nu nog nooit gehoord. Da's een wonderdweil. (neemt de dweil, bekijkt hem onderzoekend, ruikt) Maar... die reikt zo raar.

BRENDA Da's niet van mijne voet, zenne. 'k Heb het ook geroken. Maar dat is juist het geheim medicament, peins ik.

MARK *(op uit keuken, met kopje en daarop koffiefilter)* Zo mammié, alstublieft. *(geeft haar de koffie)*

DORIEN Merci. Da's heel attent, jongen.

MARK Neeneé, dat is niet voor u. Dat is voor... *(wijst naar boven)*

DORIEN Voor?... *(kijkt naar boven, slaakt een pijnkreet)* Aaah... d'er schiet iets in mijne nek. Da's zeker van die geforceerde houding van daarjuist.

BRENDA Moet ge de dweil hebben?

DORIEN Nee, laat maar. 't Zal zo wel beteren. *(blijft zitten met haar hoofd naar boven)* Maar wat bedoelt ge nu met.. *(wijst naar boven)*

MARK Dat ge Patsy haar koffie moogt brengen.

BRENDA Koffie aan bed!

MARK Omdat we nog maar juist getrouwd zijn.

DORIEN Maar ge bedoelt toch niet dat ik...

Mark valt op zijn knieën voor haar neer. Op die manier bemoeilijkt hij echter eerder de situatie, aangezien Dorien alleen maar naar omhoog kan kijken.

MARK Wie is er nu beter dan u geschikt om dat te doen, mammié?

DORIEN Gij natuurlijk.

MARK Maar iedere bruidegom doet dat de ochtend na de huwelijksnacht. 'k Wil juist iets origineels doen en daarom wou 'k u vragen...

DORIEN Maar dat kan toch niet!

MARK Ook goed. *(staat recht)* Als gij niet wilt, dan zal ik het aan Brenda vragen.

DORIEN *(recht, haar hoofd nog altijd naar boven gericht)* Nee! Uw oud-lief toch niet. Kom, geef maar hier. Dan zal ik het toch maar doen.

Dorien tast zoekend naar het kopje en stapt wanneer ze het vast heeft, maar haar hoofd in de nek, de trap op. Zodra ze weg is, nemen ze het lijk op. Mark bij de schouders, Brenda bij de voeten. Maar als ze bij de deur zijn, gaat andermaal de dingdong. Mark schrikt. Rent even door de kamer. Brenda holt onhandig achter hem aan. Het lijkt erop alsof Mark het lijk opnieuw in de zetel zal deponeren, maar hij bedenkt zich en gaat naar de kast. De kast wordt geopend en –terwijl de bel een tweede keer gaat – duwt hij samen met Brenda het lijk opnieuw in de kast. Doet kastdeur dicht. Op dat ogenblik komt Dorien van de trap, gevolgd door Patsy die vrijetijds-kledij aan heeft.

DORIEN 't Is er in ene keer weer uitgeschoten. *(begint opnieuw draaibewegingen met haar nek te maken.)*

Er wordt een derde keer gebeld.

PATSY Zeg, kan er hier dan niemand de deur opendoen?

Patsy opent de deur. Gabrielle (de moeder van Mark) en Pierre (de vader van Mark) komen binnen. Pierre heeft een kom met daarin kroketten in zijn handen. De deur blijft nog open.

GABRIELLE (kust Patsy) Dag kindje.

PIERRE (kust Patsy, bekijkt haar) Laat mij u ne keer van dichtbij bekijken, hoe g' eruit ziet na uwe nacht.

GABRIELLE Jaja, 't is al goed. (kust Mark) Dag jongen.

MARK Dag ma.

GABRIELLE Hallo Dorien.

DORIEN Gabrielle.

PIERRE Ne goeien, allemaal. (plaatst de kom op de tafel) Hier zie, de kroketjes. (haalt nog twee flessen wijn uit zijn beide zakken) En hier twee fleskes Chateau Migraine! (plots heel ernstig, kijkt naar Mark) Mark, nu moet ge me toch eerst iets vertellen... Wat ligt dat lijk daar voor uw deur te doen?

MARK/BREN (bekijken elkaar in paniek, gelijktijdig) Lijk ?!!!

PIERRE Jaja, een lijk. Een geweldige homp vlees, om zo te zeggen.

MARK/BREN (idem) Homp vlees?!!!

Spanningsmuziek. Iedereen bekijkt iedereen. Pierre heel ernstig. Gaat nu geheimzinnig achterwaarts naar de deuropening. Stapt even buiten. De spanning stijgt. Pierre komt binnen met een grote schotel en daarop een groot stuk bruinegebakken vlees.

PIERRE Surprise!!!

De spanningsmuziek stopt. Reactie van iedereen. Vooral opluchting bij Mark en Brenda.

PIERRE Ziet eens, allemaal overschot. (zet ook de schotel op tafel)

MARK Ah... dàt bedoelde gij met een lijk. 'k Had al schrik dat...

GABRIELLE Ge kent uwe pa nu toch al langer dan vandaag, zeker. Altijd onnozel doen.

Patsy doet de voordeur dicht.

DORIEN Amai, nog zoveel over? Da's nog een schoon stukske vlees.

PIERRE Ja, en van schoon stukskes vlees ken ik iets, zenne.

GABRIELLE Pierre!

PIERRE (bij Mark, geeft hem een por) En? Hoe is 't met uwe rug na vannacht?

GABRIELLE Pierre, moet ge nu zoiets vragen!

PIERRE Met Patsy de trap op te dragen, bedoel ik. *(tot Mark)* Dat hoort er toch bij, hé jongen.

PATSY Ja, in iemand op en af de trap dragen is hij heel goed. Surtout als 't varkens zijn. Goh, dat doet er mij aan denken, 'k ga boven alle vensters openzetten en daarbij, mijne koffie staat daar nog. *(af boven)*

Gabrielle, Pierre en Dorien kijken Mark vragend aan.

BRENDA *(stond al die tijd op de achtergrond, komt bij het viertal)* Ja, de vrienden van Mark hadden varkens in hun slaapkamer gezet. Als grap. Mark heeft ze allemaal naar beneden helpen dragen.

GABRIELLE Tiens tiens... Brenda... en gij hebt hem daarbij geholpen zeker? In dat japonneke?

MARK 'k Heb een goeie daad gesteld. Brenda is hier blijven slapen.

GABRIELLE *(kijkt naar Mark, dan weer naar Brenda)* Een goeie daad? Op uwen huwelijksnacht?

PIERRE 't Is om direct terug bij de scouts te gaan.

DORIEN Brenda had hare voet omgeslagen. Daarom is ze vannacht op de sofa blijven slapen.

GABRIELLE Ah, op de sofa. *(wil in de sofa gaan zitten)*

DORIEN Pas op!

GABRIELLE *(blijft onbeweeglijk)* Waarom?

DORIEN Da's Brenda haar plaatske. Daar moogt ge niet gaan zitten.

GABRIELLE Tuttuttut... Dat zullen wij wel eens zien. *(zet zich neer)*

BRENDA *(neemt haar kleren die daar nog liggen)* Och, ik moet mij toch gaan verkleden. *(tot Mark)* Waar is de badkamer, Markske?

MARK De trap op en daar de eerste deur links.

Brenda stapt de trap op, begint te zingen. Draait daarbij haar beha in het rond.

PIERRE *(kijkt Brenda na)* Hebt zo ne ventilateur in de kamer.

GABRIELLE Pierre!

DORIEN Willen wij de soep anders al opwarmen, madam Willox? 't Is al twaalf uur gepasseerd. *(neemt de kom soep en gaat af in de keuken)*

MARK Maar wij hebben nog niet eens ontbeten.

GABRIELLE *(staat recht, neemt de kom met kroketten en de schotel vlees)* Dan moest ge maar wat vroeger opstaan. *(naar de keuken)* Willen jullie ze ondertussen al dekken?

PIERRE Wie?

GABRIELLE De tafel! Onnozelen.

Dorien weer op uit de keuken, neemt de schotel over. Beiden af in de keuken. Deur dicht.

MARK *(wijst naar de eerder kleine tafel)* Maar daar kunnen we nooit allemaal aan. Stom hé, dat ze ons nieuwe eetkamer nog niet geleverd hebben.

PIERRE Geen probleem. Uwe pa denkt aan alles. *(opent de voordeur, gaat buiten)*

MARK Wat gaat ge doen?

Mark gaat ondertussen aan de kastdeur staan. Voelt eens aan de klink om er zich van te vergewissen of ze wel degelijk goed dicht is.

PIERRE *(terug op met een paar schragen)* 'k Ben met de camionette voor dit hier. *(zet de schragen aan de kant, terug af)*

Mark begint de kamer te herschikken, tafel in het midden, schragen aan de tafel.

MARK Gaan wij die allemaal gebruiken?

PIERRE *(op met een aantal platen)* Tuurlijk. Op een feest moet ge ruim zitten. Allee vooruit, help mij dat er op te leggen.

Mark en Pierre leggen de platen op de schragen.

PIERRE Voilà. Wacht... *(gaat naar de deur)*

MARK Nog iets?

PIERRE *(aan de voordeur)* Iets dat ge niet in huis zult hebben. *(af)*

MARK *(kijkt naar de kast, tot zichzelf)* Wij hebben iets in huis wat een ander niet heeft.

PIERRE *(op met grote rol tafelpapier)* Allee hop, afrollen.

Mark helpt Pierre met het tafelkleed.

MARK De tafel is nu wel groot genoeg.

PIERRE Hoe meer ruimte, hoe meer plaats voor het eten.

MARK Logisch.

PIERRE Vind ik ook.

Ondertussen ligt het papieren tafelkleed erop. Pierre af met de rol. Mark gaat naar de dressoirkast. Haalt daar eetgerei uit voor zes personen. Zet dat op tafel. Pierre komt terug binnen. Doet deur dicht.

PIERRE *(bekijkt het eetgerei)* Is dat niet teveel? We zijn toch maar met vijf?

MARK Neenee, we zijn met zeven. Enfin, met zes om juist te zijn.

PIERRE En ge zet zeven borden?

MARK En toch is dat juist.

PIERRE Wie komt er dan nog?

MARK Boer Amedee. En Felix postuum.

PIERRE Ook ne rare naam.

MARK Nee pa. Ik bedoel dat Felix niet zal komen. Hij is vannacht verm... overleden.

PIERRE Awel, dan zou’k ineens ook een bestek voor de bomma leggen. Maar pakt wel gouden lepelkes. Na 14 jaar in de hemel zal het haar anders niet meer smaken.

MARK Nee pa, ge verstaat me niet. (gaat naar de ingemaakte kast)

PIERRE Niet moeilijk ook. Wie nodigt er nu nen dooie aan tafel uit?

MARK Ik! (opent de ingemaakte kast, Felix valt eruit)

PIERRE (op slag de kluts kwijt) Wie... hoe... Hoe kan dat?! Wat zit die daar te doen?

MARK Hij speelt verstopperke.

PIERRE Maar Mark, wat hedde gij gedaan?!

MARK (houdt angstig keukendeur in het oog) Niks! Dat is’t ‘m juist.

PIERRE (komt aarzelend naar de kast, raakt het lijk met zijn schoentip aan) En is die dood?

MARK Nee, hij heeft dat mes in zijne rug gestoken omdat het daar zo jeukte.

PIERRE Gij zit lelijk in nesten, jongen.

MARK Een prachtige conclusie. Da wist ik zelf nog niet.

PIERRE En gij zit daar voor niks tussen?

MARK (terwijl hij het lijk terug in de kast duwt) Ik zeg het u toch! Boer Amedee was samen met Felix, dat is... euh... wàs zijne knecht... die varkens komen buiten dragen. En nadien zat Felix hier zo in de kast.

PIERRE Maakt da mee! Maakt da mee!

MARK Ik heb het meegemaakt.

PIERRE Dat lijk moet hier zo rap mogelijk buiten.

MARK (doet kastdeur dicht, ook deze keer blijft ze dicht) Dat kan nu niet. Patsy kan elk moment weer beneden komen.

PIERRE Zij weet dus van niks?

MARK Zou gij zoiets aan ons ma vertellen?

PIERRE Nee... niet direct.

- MARK Alleen Brenda weet ervan. Zij heeft Felix vannacht ontdekt.
- PIERRE *(hoofdschuddend)* Tsss... wat een spel, wat een spel, wat een spel.
- MARK Wat een vuile zaak zeker.
- PIERRE Ja, daar zeg g'het. *(idem)* Tsss... wat een vuile zaak, wat een vuile zaak, wat een vuile zaak.
- MARK Stelt u voor dat de politie erachter komt.
- PIERRE En als ze erachter komen, zullen ze erom komen.
- MARK En om mij ook.
- PIERRE 't Moet hier in ieder geval weg. Maar... ge hebt gelijk. *(kijkt naar de keukendeur, dan naar de trap)* Ze kunnen hier van alle kanten binnenvallen. En we kunnen Felix toch niet tussen de soep en de patatten efkes buiten dragen.
- MARK Jawel! Het moèt! Straks. Tussen de soep en de... kroketten!
- PIERRE Maar hoe?
- MARK We moeten Brenda inschakelen. Zij moet hier blijven eten en zij moet iedereen buiten lokken. Voor een wandeling in de hof. Ondertussen smokkelen wij het lijk via de voordeur buiten.
- PIERRE Op klaarlichte dag?!
- MARK In uw camionette. En daarbij, 't zou al dik moeten tegenzitten wanneer er juist iemand passeerde. We wonen hier afgelegen.
- PIERRE Ik denk dat er niks anders zal opzitten.
- De deurbel gaat.
- MARK Dat zal Amedee zijn. Denk eraan... *(drukt vinger op de lippen, opent de deur)*
- AMEDEE *(komt binnen)* Schonen dingdong hé! Dingdong! Dingdong!
- MARK Amedee, dat is mijn vader. *(doet deur dicht)*
- AMEDEE *(knikt)* Ne goeiendag, vader. Mmm.. dat ruikt hier goed.
- Pierre is nu zenuwachtig. Hij begint de tafel verder te dekken.
- MARK Ik zou 't geloven. Ze zijn volop aan 't koken in de keuken.
- AMEDEE Mmmm... dat ruikt hier goed, zei boer Amedee en hij deed zijn schoenen uit. *(doet zijn schoenen uit, heeft een groot gat in zijn kousen)*
- MARK Wat doet gij nu?
- AMEDEE Mijn schoenen uitdoen, ziet ge dat niet?

- MARK *(haalt zijn neus op)* Neen, ik riek het.
- AMEDEE Ik doe dat altijd. Voor het eten mijn schoenen uit. Kwestie van op mijn gemak te zitten. Op die manier kunt ge beter van het eten genieten.
- MARK *(trekt vies gezicht)* Ja. Gij misschien.
- AMEDEE Ze spannen. Ik koop mijn schoenen altijd een maat te klein.
- MARK *(begint nu ook verder de tafel te dekken)* Te klein? Waarom?
- AMEDEE Gewoon voor 't genot van ze te kunnen uitdoen. Ge moest eens weten hoe goed dat dat doet. *(ruikt eens aan een schoen, haalt zijn neus op.)*
- MARK Stinkt het?
- AMEDEE *(met gelukzalg genietende glimlach)* Verschrikkelijk.
- MARK Waarom riekt ge er dan aan?
- AMEDEE Zweetvoeten zijn een teken van viri... dinges... Allee, dat ge kunt... *(maakt beweging met duim tussen wijs- en middenvinger)*
- MARK Viriliteit?
- AMEDEE Ja, just. Awel, zweetvoeten zijn daar een teken van. Dat zei mijn vader altijd. Zolang het daarmee in orde is, is het met de rest ook oké.
- MARK Hebt gij dat al eens gehoord, pa?
- PIERRE Nee, maar 't zou kunnen. Uw moeder heeft nooit zweetvoeten gehad.
- Pierre ontkurkt de flessen wijn. Amedee gaat naar de ingemaakte kast. Wil ze openmaken.*
- MARK *(vlug)* Hé hé hé... wat zijt ge van plan?
- AMEDEE Awel, mijn schoenen. 'k Moet ze toch ergens zetten. En aangezien ze... *(knijpt zijn neus dicht)* En bij 't eten...
- MARK Zet ze daar maar... ver genoeg.
- AMEDEE *(plaatst de schoenen ergens in een hoekje)* Apropos, is Felix hier nog niet?
- MARK *(ongemakkelijk)* Nee, niet gezien. Hij zal nog op de boerderij zijn zeker?
- AMEDEE Dan had ik hem toch al moeten tegenkomen. 'k Ben nog speciaal in 't varkenskot gaan kijken.
- MARK En is Frans al terug?
- PIERRE *(schrikt)* Frans?! Ge bedoelt toch niet dat er nòg een lijk...
- MARK *(onderbreekt vlug)* ...een lijkleek varken? Jaja, Frans is een lijkleek varken. 't Is samen met Felix verdwenen. Nietwaar, Amedee?

AMEDEE Nee, Frans is ook niet terug. Die zijn er misschien samen vanonder. Soort zoekt soort.

Patsy komt van de trap.

PATSY Ah, dag Amedee. Tof dat ge gekomen zijt.

AMEDEE Dag Patsy... hola... Ge ziet er weer... *(kraait als een haan)* ...verrukkelekuklijk uit! *(de anderen bekijken hem eens, lachend tot Patsy)* Daar moet ge niet op letten. Beroepsmisvorming. *(tot de anderen)* Hoe zoudt gij op den duur doen als ge iedere morgen door nen haan wordt wakker gekraaid?

PATSY *(ruikt)* Zeg... maar wat stinkt hier zo? *(ziet dan dat Amedee op zijn kousen loopt)*

Op dat ogenblik komen Gabrielle en Dorien met de soep binnen. Gabrielle zet de kom op tafel.

GABRIELLE Hier! Als dat niet goed riekt, weet ik het ook niet meer.

AMEDEE *(gaat onmiddellijk in het midden van de tafel zitten)* 't Water komt al in mijne mond, zei de matroos en hij zag de Titanic zinken.

Gabrielle en Dorien bekijken elkaar vragend.

PATSY Dat is Amedee. Ik heb hem uitgenodigd. Want Mark kon het niet alleen vannacht.

GABRIELLE *(hoogstverwonderd)* Hij kon het niet alleen?

DORIEN Vannacht?

AMEDEE 't Was ook zijnen eerste keer hé.

GABRIELLE Pardon?!

AMEDEE Hij mankeert nog veel ervaring.

DORIEN Pardon?

AMEDEE Hij wist zelf nog niet hoe hij ze moest vastpakken. *(begint zijn bord vol soep te scheppen. De vrouwen blijven hem verbouwereerd aanstaren. Als zijn bord vol is, kijkt hij op naar hen)* Ja, hij wist niet hoe hij ze moest vastpakken, die varkens. Daarom heeft hij mij geroepen.

DORIEN *(giechelt)* Ah... ah... nu snap ik het. Dat is diene meneer van die varkens.

GABRIELLE Ah ja, de meneer van de varkens. Goeiendag, meneer van de varkens.

AMEDEE Dag madammen. Smakelijk hé mensen. *(begint, zonder op de anderen te letten luid slurpend zijn soep uit te lepelen)*

GABRIELLE Ja... euh... we zullen wij ook maar aan tafel gaan, zeker?

Iedereen haast zich naar tafel en grijpt naar een stoel. Ze willen liefst niet naast Amedee gaan zitten. Behalve Patsy. Zij gaat naast hem plaats nemen. De andere stoel naast Amedee blijft voorlopig onbezet.

GABRIELLE *(begint de soep uit te scheppen, wijst naar het overvullige bord)* Pierre? Gij hebt de tafel gezet. Wat is dat daar?

PIERRE *(neemt het bord)* Dit, sjoeke?

GABRIELLE Ja.

PIERRE Dat is nu een talloor, sjoeke. Dat gebruiken mensen om uit te eten.

GABRIELLE En waarom staat dat daar?

PATSY Dat is voor Felix, de knecht van Amedee.

Brenda komt de trap afgestapt. Ze is nu aangekleed.

MARK Maar omdat die toch niet komt.... Euh... precies niet komt... stel ik voor om... *(recht, naar Brenda, neemt haar galant bij de hand en leidt haar naar de tafel)* Kom Brenda, blijft gij hier ook maar eten.

PATSY Welja! 't Is nog niet genoeg da ze hier ook al is blijven slapen.

MARK Juist daarom. Ze zal wel honger hebben. Kom, gaat gij maar naast Amedee zitten.

BRENDA *(gaat zitten, bekijkt Amedee)* Oh.. diene schone vent van vannacht.

MARK *(stil tot zijn moeder)* Ja, ze sukkelt wat met haar ogen de laatste tijd.

BRENDA Ik moet geen soep hebben. 'k Zal straks wat meer vlees eten.

AMEDEE 't Is anders goei. Die smaakt naar nog. *(vult opnieuw zijn bord)*

GABRIELLE *(stuift plots op)* Maar kan dat dan zomaar?! Nen boer! Een oud-lief! En dat komt hier allemaal maar binnenvallen om de rest mee op te eten! Van wat wij betaald hebben dan nog! Pierre, zegt gij nu ook eens iets!

PIERRE *(recht, plechtig en traag, alsof hij een gewichtige mededeling gaat doen)* Dorien, Gabrielle, Patsy, Mark, boer Amedee, Brenda... ik kan alleen maar zeggen: tast toe, er is genoeg voor iedereen.

AMEDEE Allee vooruit. *(neemt de fles wijn, schenkt zijn glas en dat van Brenda vol tot aan de rand, kijkt niet naar de anderen, zet de fles naast zijn bord.)*

BRENDA *(glimlacht hem dankbaar toe)* Och, wat zij gij toch een attente man. Santé!

AMEDEE Schol! Als ge niet poept, geraakt ge niet vol!

Brenda en Amedee drinken. De anderen kijken geërgerd naar hen.

MARK Juist, ja... dan zullen wij ook maar beginnen, zeker.

PATSY *(schuift haar bord weg)* Ik eet niet. 'k Heb geen honger. *(staat op; de anderen kijken haar verwonderd aan)*

MARK *(recht, neemt Patsy terzijde)* Maar schatteke, wat is er nu?

PATSY *(luid)* Ik ben die Brenda meer dan beu! Eerst blijft ze hier slapen. Van de morgen waart ge rap beneden om met haar te babbelen. Ge stuurt mijn moeder naar boven met mijne koffie zodat ge weer met haar alleen zijt. Nu blijft ze hier eten! Met wie zijt ge eigenlijk getrouwd? Met haar of met mij?!

MARK *(fluistert)* Met u, zoeteke.

PATSY *(luid)* Bewijs het me dan! Stuur haar de deur uit.

Mark kijkt gegeneerd naar de tafel. Daar schenken Brenda (drinkend) en Amedee (etend) geen aandacht aan hem. De drie anderen houden hem wel in de gaten. Gabrielle en Dorien slaan echter discreet de blik neer zodra hij naar hen kijkt. Pierre daarentegen schudt van neen.

GABRIELLE Pierre, stop met te luistervinken. Ge moet zo curieus niet zijn. Wij hebben toch ook wel eens ruzie gemaakt zeker.

PIERRE *(zucht diep)* Ja, lieveke, we hebben zèker al ruzie gemaakt. *(begint nu ook zijn soep uit te lepelen, alsook Gabrielle en Dorien)*

PATSY *(tot Mark, luid)* Wel? Hebt ge al een beslissing genomen?

MARK *(gegeneerd, fluistert)* Patsy, ik kan Brenda hier toch niet zomaar buitengooien. Menselijk gezien...

PATSY Brenda is geen mens. Zij is een profiteur.

MARK *(bedenkt dan iets, neemt haar nog meer terzijde, fluistert)* Maar snapt ge dan niet wat ik probeer te bereiken? Ziet ge dat dan niet?

PATSY Wat moet ik zien, Willox?

MARK Maar kijk dan toch... Amedee en Brenda. Als zij met Amedee aanpapt, zal ik voorgoed van haar verlost zijn.

PATSY *(kijkt naar Amedee en Brenda, glimlacht moeizaam)* Tja... nu g'het zegt... Moest dat kunnen lukken.

MARK Dat zàl lukken. Die twee zijn voor elkaar geschapen. Ze vullen elkaar aan als... als... *(kijkt om naar de tafel, Amedee eet, Brenda drinkt)* ...als eten en drinken.

PATSY We zullen zien. *(wil terugkeren naar tafel)*

MARK *(houdt haar tegen)* Maar wacht, we zijn er nog niet. Als ze zo aan tafel blijven zitten, komt er niks van.

PATSY Denkt ge?

MARK Ze moeten de romantische toer op.

PATSY *(kijkt om en ziet hoe Amedee gulzig van zijn soep zit te slurpen)* Romantisch? Hoort ge dat? Dat zal dus niet zo gemakkelijk zijn.

MARK Awel, dan moet gij hen proberen buiten te krijgen. Ze moeten sàmen de hof in voor een romantische wandeling.

PATSY Makkelijker gezegd dan gedaan.

MARK Met een truc lukt dat wel. Gij moet voorstellen om na de soep een wandelingske in de hof te maken. Met allemaal... behalve... mijne pa.

PATSY Hoe? Hij niet?

MARK 't Moet romantisch blijven. En ge weet, ma en pa... als die samen zijn...

PATSY Ja, dat is bijlange niet meer zo romantisch te noemen.

MARK Ik blijf hier bij mijne pa. Dan valt dat wat minder op. Allee, begint er nu maar aan. (geeft haar vluchtig een kus, gaat terug aan tafel zitten, eet zijn soep)

GABRIELLE Patsy, uw bord is leeg. Amedee heeft daar voor gezorgd.

PATSY Geeft niet. (gaat naar de achterdeur)

AMEDEE Goei soep. Wreed goei.

PATSY (opent de achterdeur) Oooh!!!! (de andere kijken even op, eten dan verder)
Ooooh!!! (identieke reactie) Oooh!!!!

GABRIELLE Wat is't? Is er vuurwerk misschien?

DORIEN Om twaalf uur 's middags?

PATSY (nu nog nadrukkelijker) Ooooooooooh!!!!

PIERRE Ze herbeleeft hare voorbije nacht.

GABRIELLE Pierre!

PATSY Oooh... 't is zo'n schoon weer. Echt ideaal voor een wandelingske in de hof.

MARK (heel enthousiast) Awel, dat is nu eens een gedacht, zie.

GABRIELLE 't Is goed, jongen. Ga maar efkes met Patsy in den hof wandelen. We zullen hier die soepborden wel afruimen. (tot Dorien) Hoe waren we zelf als we just getrouwd waren, hé Dorien?

PIERRE Ja, wandelen dat ons Gabrielle kon. Iedere avond kwam ik thuis met bleinen op mijn voeten. Maar voor de rest...

GABRIELLE Pierre!

MARK Maar 't zou toch veel plezanter zijn als we allemaal samen eens in de hof gingen wandelen.

DORIEN Ik vind het nog veel te fris voor de tijd van het jaar.

GABRIELLE Daarbij, we hebben nog werk in de keuken.

PATSY Wat vindt gij ervan, Amedee? Gaat ge niet mee?

Amedee zit onderuitgezakt aan tafel. Als enig antwoord laat hij een flinke boer.

PIERRE Amai, wat nen boer.

BRENDA Dat moogt ge niet zeggen. Amedee is genen boer. Want de boeren zeggen pardon en Amedee heeft niks gezegd. (klopt eens liefdevol op zijn hand)

PATSY (aan achterdeur, kijkt naar buiten) Oh! Oh! Ziet nu!

GABRIELLE Weer een zonnestraal gezien?

PATSY Neen, een lijk...

MARK/PIERRE (veren gelijktijdig recht) Een lijk?!!!

PATSY Ja, een lijkbleek varken in de hof.

AMEDEE (veert recht) Frans! Dat moet de Frans zijn! (loopt naar zijn schoenen, trekt die aan, stormt naar de achterdeur) Frans! Frans jongske! Kom naar 't baaske, kom! (loopt de tuin in)

De dames verdringen elkaar in het deurgat. Pierre wil ook naar de achterdeur. Mark houdt hem tegen.

BRENDA (tot de vrouwen) Kom! Kom mee! We moeten de Frans opjagen. Vooruit iedereen! Of dachten jullie dat dat beest uit zijn eigen in Amedee zijn armen zal komen lopen.

Iedereen is nu buiten. Thrillermuziek. Pierre doet vlug de achterdeur dicht.

PIERRE Komaan, Mark. Zo'n kans krijgen we nooit meer.

Mark rent naar de ingemaakte kast en opent die. Ondertussen zet Pierre de voordeur wijd open. Komt dan bij Mark. Ze nemen het lijk tussen hen in en verdwijnen ermee langs de voordeur.

DOEK

DERDE BEDRIJF

Even later.

Patsy en Brenda zijn alleen in de kamer. Brenda ligt languit in de zetel, een leeg wijnglas in haar hand.

- BRENDA Triestig feestje als ge 't mij vraagt.
- PATSY Ik vraag u niks.
- BRENDA Twee fleskes wijn. En dat met zeven mensen.
- PATSY Met twee! Gij en Amedee zijn de twee enigen die ervan gedronken hebben.
- BRENDA Wat alleen maar bewijst dat het hier vol triestige planten zit.
- PATSY Ge zou beter wat minder boemelen. 't Was niet meer schoon, gelijk ge vannacht rondliep.
- BRENDA Ge zijt precies nog altijd gebeten dat ik hier ben blijven slapen. Jaloers misschien?
- PATSY Toch niet op u zeker.
- BRENDA 't Zou anders niet de eerste keer zijn.
- PATSY Wat zevert gij nu?
- BRENDA Zijt ge misschien al vergeten wat er een paar maanden geleden gebeurd is?
- PATSY 'k Zou niet weten wat.
- BRENDA *(zet zich moeizaam recht, gaat glas op tafel zetten)* Awel, 'k zal uw geheugen eens oprissen. In dat danscafé 'De Keramiek'... weet ge 't nog? Omdat ik met Mark een slow danste...
- PATSY Ge hing al heel de avond rond zijn nek. Ge wilde hem weer inpalmen.
- BRENDA En daarom vloog gij mij in d'haren... in 't midden van de dansvloer.
- PATSY Ik heb u toch op de grond gekregen.
- BRENDA Vergeet niet da gij hem van mij hebt afgepakt en niet omgekeerd.
- PATSY Gij zint op weerwraak, is 't niet?
- BRENDA Ik zin helemaal niet op weerwraak.
- PATSY Vanachternoen... heel die verleidingsscène met Amedee is maar een stukske theater. Een afleidingsmaneuver. Eigenlijk zou ge er alles voor over hebben om mij of Mark een loer te draaien.

BRENDA Ik vind Amedee best een aantrekkelijke man, ook al is hij een boer. Hij is eigenlijk meer een natuurmens. Hij zou zich moeten inschrijven om mee te doen met 'Boer zoekt vrouw'. Dan schrijf ik mij direct ook in. Ik zou op d'eerste plaats staan.

PATSY Ik wou dat ik u kon geloven. Maar ik blijf op mijn hoede voor vrouwen als jij. Gij zijt het type om een mes in iemand zijne rug te planten.

BRENDA *(schrikt, kijkt dan Patsy scherp aan, komt dreigend naar haar)* Zeg dat nog ne keer als ge durft!

PATSY Gij zijt het type om...

Maar Brenda vliegt op Patsy af. Het komt tot een "handgemeen", wat duwen en trekken.

BRENDA Zoals op die dansvloer? Oké...

Ze komen al 'vechtend' achter de sofa terecht. Daarbij houden ze hun handen op elkaars mond, zodat geen van beiden kan roepen. Ze vallen achter de sofa.

Op dat ogenblik gaat de voordeur open. Mark en Pierre komen binnen.

PIERRE Voilà, dat hebben wij schonekes gefikst. Als Felix nu maar rap gevonden wordt.

MARK *(doet deur dicht)* Hoe rapper hoe liever.

PIERRE Wel spijtig dat de deur van de stal op slot was. Maar allee, naast die mesthoop ligt hij ook niet slecht.

MARK Amedee had ons bijna gezien. Een geluk dat we nog juist op tijd konden wegduiken.

PIERRE En dat hij zijn handen vol had met zijn varken.

Achter hen komen Brenda en Patsy van over de sofa loeren. Hun haren zijn in de war.

MARK Wat krijgen we nu?

BRENDA *(staat recht, schikt haar haren en haar kledij)* Efkes gevochten, meer niet.

MARK Toch niet weer zoals die keer...

PATSY *(ook zij staat recht, schikt haar haren en kledij)* Deze keer zijn we vanzelf gestopt. Er hebben ons geen vier garçons uit mekaar moeten trekken.

MARK Jullie moesten zich schamen. Vooruit, geef mekaar een hand.

BRENDA Haar toch niet, zeker!

MARK Die ruzie moet ophouden. Een hand, zeg ik!

PATSY Jamais! Dan barricadeer ik mij nog liever in mijn kamer! *(stapt woedend de trap op, af)*

MARK Maar Patsy... ! *(wil haar volgen)*

BRENDA Blijf hier, Mark. 'k Heb belangrijk nieuws. Ik ken de moordenaar.

MARK (keert op zijn stappen terug) De moordenaar?! Bedoelt ge... (wijst naar de kast, Brenda knikt)

PIERRE (zenuwachtig, schudt Brenda door elkaar) Wie is 't? Zeg het! Zeg het! Zeg het!

BRENDA (rukt zich los) Hé zeg, ik ben gene milkshake hé.

PIERRE Zeg het dan. Wie is't?

BRENDA Patsy zelf.

MARK Wàt?! Nee! Da's niet waar!

BRENDA Maar 't is wèl waar.

MARK Mijn vrouwtje... een moordenaars!!

BRENDA En toch is't zo.

MARK Zij zou zoiets nooit doen.

BRENDA Ah nee? En waarom wil ze dan ineens de moord in mijn schoenen schuiven.

MARK Wàt wilt ze?

BRENDA De moord in mijn schoenen schuiven.

MARK Maar ze weet niet eens dat hier een lijk lag.

BRENDA Juist daarom. Ze weet het wèl. Ze heeft zichzelf verraden.

MARK Wat heeft ze dan precies gezegd?

BRENDA (begint te wenen) Ze zei dat ik het type ben dat iemand een mes in de rug zou planten.

PIERRE (nadenkend) Zei ze dat?

BRENDA (drukt zich wenend tegen Mark aan) Ja. Een mes in de rug. Ze weet maar al te goed van dat lijk en nu wilt ze mij de schuld geven.

MARK (ongemakkelijk omdat Brenda zich aan hem vastklampt) En waarom zou ze dat doen?

BRENDA Omdat ze een wrok heeft tegen mij. En ze wil mij definitief uitschakelen door mij in 't gevang te krijgen.

MARK Maar bah nee gij, dat zal niet gebeuren. (duwt haar van zich af, kijkt haar aan) Daarbij, wat gij zegt, dat kan niet. Dat lijk lag hier al voor gij hier binnenkwam. Patsy kan dat onmogelijk allemaal zo gepland hebben.

BRENDA Misschien kwam het toevallig allemaal zo uit. (drukt zich opnieuw tegen hem aan)

Op het ogenblik dat Brenda en Mark daar zo staan, gaat de keukendeur open. Dorien en Gabrielle komen binnen. Ze hebben de schotels met het vlees, groenten en kroketten in hun handen. Ze blijven als versteend staan, kijken naar Mark en Brenda. Gabrielle kucht nadrukkelijk.

- MARK *(ziet hen, schrikt)* Jullie hier? *(duwt Brenda ogenblikkelijk van zich af)*
- DORIEN Ja, de kroketten zijn warm. *(zetten de schotels op tafel)*
- GABRIELLE De kroketten niet alleen zo te zien.
- PIERRE Brenda is in paniek omdat Amedee zolang wegblijft.
- GABRIELLE En moet ze daarom rond zijn nek hangen?
- PIERRE Hij probeerde haar wat te troosten.
- BRENDA Mark is altijd een goeie vriend gebleven. Iemand waarop ik kan steunen.
- GABRIELLE Ja, ge steunde wel heel hard.
- DORIEN Allee kom, we gaan de krokettekkes nu toch niet koud laten worden, zeker! *(begint de kroketten uit te scheppen)* Twee of drie stuks, Pierre?
- PIERRE Zes.

Ze gaan allen aan tafel zitten. Ook het vlees wordt verdeeld.

- GABRIELLE Zeg maar, waar is Patsy eigenlijk?
- MARK Naar boven. Wat koppijn. Ze is efkes op haar bed gaan liggen.
- GABRIELLE En ondertussen hangt Brenda hier rond uwe nek.
- MARK Zeg ma! Ik deed dat toch maar om te helpen hé.
- PIERRE Da's zeker, jongen. Die hulpvaardigheid, die hebt ge van uw vader. Ik ben ook zo. Een hulpvaardige doorzetter. Als ik mijn tanden in iets zet, dan los ik niet meer. *(zet zijn tanden in een stuk vlees)*

De anderen beginnen nu ook te eten. De bel gaat. Dorien doet open. Het is Amedee. Hij heeft een plastic-zak mee. Hij komt binnen.

- AMEDEE Ne schonen dingdong hé. Dingdong! Dingdong!

Dorien doet de deur weer dicht, komt op haar plaats zitten.

- BRENDA *(veert recht, komt bij hem)* Amedee... alles in orde?
- AMEDEE Jaja, de Frans zit in de stal. Buiten de Felix is mijn familie weer compleet. Hier. 'k heb nog een paar extra fleskes meegebracht. *(haalt twee flessen wijn uit de plastic-zak)* En hier nog een cadeauke voor 't jong koppel. *(kijkt rond)* Maar Patsy moet erbij zijn.
- MARK Ze komt zo.

- AMEDEE Da's dan voor subiet. Hier, leg het nog wat aan de kant. (geeft hem het geschenk, ingepakt in gebruikt bruin papier)
- MARK Merci, Amedee, dat is heel vriendelijk. (legt pakje op dressoirkast)
- AMEDEE 'k Zie da ge al begonnen zijt.
- PIERRE (heeft ondertussen fles geopend) Chateau d' Amedeus.
- BRENDA Kom maar vlug mee aan tafel zitten, kom. (gaat zelf zitten)
- AMEDEE (blijft echter staan, neemt een grote zakdoek) Nooit overhaasten zei de schilpad en ze peuterde eerst in hare neus. (peutert met zijn zakdoek in zijn neus, snuit dan heel luid)
- GABRIELLE (verontwaardigd) Wat doet gij nu?
- AMEDEE Eerst alle reukkanalen vrij maken. Dat doen de wijnproevers ook.
- DORIEN Dat heb ik nu nog nooit gehoord.
- AMEDEE Op die manier kunnen ze tenvolle van het aroma genieten. (schiets zijn schoenen uit, zet ze in hetzelfde hoekje)
- GABRIELLE (snuift) Ja, en over een tekort aan aroma kunnen we hier niet klagen.
- AMEDEE (gaat zitten) Aan tafel moet ge kunnen genieten.
- DORIEN Genieten zegt ge toch.
- AMEDEE Mij eerst in tenue zetten. (knoopt zijn servet als een slabbetje rond zijn nek, begint zichzelf te bedienen) En wat is er als nagerecht? Of wacht, niks zeggen, 't moet een verrassing blijven. (wil groenten op zijn overvolle bord scheppen, hangt daarbij met zijn mouw in de saus)
- BRENDA Pas op! Uw mouw in de saus!
- AMEDEE Oesje. (wrijft met zijn vinger zijn mouw af, likt dan zijn vinger af) Nooit iets laten verloren gaan, zei de gangster en hij trok het mes terug uit het lijk.
- MARK (zat te eten, verslikt zich, hoestend) Wat zegt gij nu?!
- AMEDEE (herhaalt, terwijl hij een kroket in zijn mond steekt) Nooit iets laten verloren gaan, zei de gangster en hij trok het mes terug uit het lijk.
- MARK (veert recht, nerveus, grijpt Amedee vast) Waarom zegt gij dat?
- AMEDEE (schrikt) Huuh!
- GABRIELLE Mark!
- MARK (grijpt Amedee stevig vast) Een mes in een lijk. Hé Amedee... Gij kent dat precies... (trekt Amedee wat hoger van zijn stoel)
- AMEDEE Huuh! Huuh!

BRENDA Mark! Stop!

PIERRE Kom Mark, laat hem los.

MARK Dat is geen toeval! Dat kan geen toeval zijn.

*Amedee wordt door Mark dooreen geschud. Hij kan niets meer zeggen of doen.
Ondertussen komt Patsy naar beneden. Ze blijft halverwege de trap staan. Niemand ziet haar.*

DORIEN Oeioei, hij krijgt een rare kleur.

GABRIELLE Mark! Laat direct zijn strot los! Dat is niet gezond, jongen.

Pierre en Gabrielle staan recht, proberen Mark van Amedee los te maken.

PIERRE Mark! Lossen! Ge zijt helemaal over uw toeren.

MARK Hij moet eerst zeggen wat hij te zeggen heeft...

DORIEN Maar hij kan niks zeggen zolang gij zijn keel vasthoudt.

Ze krijgen Mark van Amedee los. Amedee mompelt onverstaanbare klanken.

BRENDA Hoort, hij wil iets zeggen. *(opnieuw onverstaanbare klanken van Amedee)*

DORIEN Hij zou met ondertekst moeten werken.

GABRIELLE Misschien is zijnen adamsappel naar binnen geschoten.

AMEDEE *(slikt, hees)* Oef, 't is erdoor. Da valt niet mee, zenne, zo'n hete kroket in uw keel.

BRENDA *(laat hem wijn drinken)* Hier drink wat.

MARK Waarom begon gij ineens over een mes en een lijk?

PATSY *(komt verder de trap af)* En waarom reageert gij zo heftig daarop?

MARK *(keert zich om)* Patsy?!

GABRIELLE Is uwe koppijn over?

PATSY *(aangeslagen)* Mark, ik moet u iets bekennen.

MARK *(schrikt)* Is er iets? Gij ziet zo bleek.

Op de achtergrond: thrillermuziek. Iedereen kijkt verwonderd naar Patsy.

PATSY Daarjuist stond ik boven door het venster naar buiten te kijken. Toen zag ik opeens een zwarte gestalte.

MARK *(niet op zijn gemak)* Een zwarte gestalte?

PATSY Iemand met een zwarte mantel, een zwarte kap en zwarte handschoenen aan. En zijn gezicht was onzichtbaar achter een zwart masker.

Iedereen kijkt perplex naar Patsy.

- DORIEN Zorro! (ze kijken Dorien aan) Ja, ze had dat vroeger ook dikwijls. Inbeelding natuurlijk. Op een dag zag ze Zorro op de WC. En een andere keer hoorde ze een voetbalmatch op de zolder spelen. Dat gebeurde altijd wanneer ze onder spanning zat.
- PATSY Eergisteren, toen ik hier alles opkuiste, hoorde ik boven ook al een gerucht.
- MARK Ge hebt mij dat niet verteld.
- PATSY En toen zij hier vannacht met Amedee nog beneden stond hoorde ik weer dat gerucht op zolder. Precies of daar iemand rondliep.
- MARK Verdomme, waarom hebt mij niet geroepen?
- PATSY Om mij nog eens te laten uitlachen, zeker. Mijn moeder had daar al dikwijls genoeg om gelachen.
- DORIEN Ja, hoe zou ge zelf zijn. Zorro op 't toilet, dat ging nog. Maar hoe hij zijn paard daar binnen gekregen had, was mij een raadsel.
- PATSY Maar deze keer was het precies echt... Het was... (geraakt niet uit haar woorden)
- PIERRE Patsy, kindje, hier drink wat. Ge hebt het nodig. En ik ook. (begint wijn in te schenken)
- BRENDA Ge zijt niet alleen. (reikt haar glas)
- AMEDEE (reikt ook zijn glas) Ah, ge weet het.
- PATSY Ik heb nog wat te vertellen over vannacht.

Een korte stilte. Iedereen kijkt weer gespannen naar Patsy. Zij gaat richting ingemaakte kast. De thrillermuziek zwelt aan.

- MARK Wat gaat ge doen... in die kast?
- PATSY Er was vannacht iets met die kast.
- MARK (angstig) Hoe bedoelt ge? (ook Pierre en Brenda zijn er niet gerust in)
- PATSY Toen zij vannacht vast sliep, werd ik ineens wakker. Deze keer hoorde ik lawaai beneden. (kijkt geheimzinnig naar Brenda)
- BRENDA (niet op haar gemak) Waarom kijkt ge zo naar mij?
- PATSY Eerst dacht ik dat het misschien toch inbeelding was. Daarna besepte ik dat Brenda beneden was. Misschien was ze wel opnieuw gevallen. Ik ben opgestaan en toen ik daar bovenaan de trap stond... (korte stilte, iedereen hangt aan haar lippen) ... ik zag die zwarte gestalte.
- DORIEN Ah ja, ge stond onder hoogspanning hé. Juist getrouwd, wat wilt ge.

- PATSY Brenda sliep als een blok. Van bovenaan de trap zag ik hoe de zwarte figuur uit de kast kwam, de deur achter zich dicht deed en heel voorzichtig naar de voordeur sloop. Ik was zo bang dat ik geen adem durfde halen.
- AMEDEE Oesje, da's gevaarlijk. Een tekort aan asem omdat ge genen asem meer hebt... past op daarmee.
- PATSY Ik bewoog efkes, maar de trap kraakte.
- MARK *(met zijn mond wijd open)* Pa... Patsy...
- PATSY De gestalte keerde zich om en zag mij. Hij stak zijn hand op... als groet. En hij ging buiten.

De thrillermuziek op de achtergrond stopt. Iedereen staat als aan de grond genageld.

- MARK Maar verdomme, waarom hebt ge dan niet gegild! Ge schreeuwde wel moord en brand toen Amedee in uw kamer kwam.
- GABRIELLE Ah ja, maar hij had geen masker op.
- PATSY Het was of mijn adem was afgesneden. En toen ik wat bekomen was, begon ik aan mezelf te twijfelen. Een zwarte schim die rustig naar mij wuifde, kon zoiets wel?
- DORIEN 'k Zeg het toch, dat is allemaal inbeelding. Allee Mark, giet ons iets uit.
- MARK Ja, juist... 'k moet gieten. *(schenkt zich een glas in, drinkt het zelf leeg, beseft het dan en schenkt de anderen dan ook in, ze drinken, ondertussen gaat Patsy verder)*
- PATSY Maar nu ik die figuur op klaarlichte dag opnieuw gezien heb, weet ik het niet meer. Ik moest het u vertellen, Mark. Temeer omdat gij vannacht ook al zo geheimzinnig deed rond deze kast. Ge hadt er zelfs een borstel tegen gezet.
- MARK *(ongemakkelijk)* Ah... euh...
- PATSY Daarom heb ik, toen die gestalte weg was, eens in die kast gekeken.
- MARK *(dronk net, verslikt zich)* Wàt?!!!
- BRENDA Dus gij weet... *(maar stopt)*
- PATSY *(verwonderd)* Wat moet ik weten?
- PIERRE Patsyke, hebt gij vannacht in die kast gekeken?
- PATSY Ja, ik wilde weten wat hier gebeurde.
- PIERRE Dus, gij weet ook...?
- PATSY Wat weet ik?
- MARK Gij weet het?!
- PATSY Ik zou niet weten wat ik moet weten.

- GABRIELLE Awel ja, wat moet ze weten?
- MARK Patsy, schat... ge hebt die kast geopend... en wat hebt ge daarin gezien?
- PATSY Niks.
- MARK Niks?!
- PIERRE Was het te donker misschien?
- PATSY Maar neen! Ik deed de kast open. Zo. *(opent de kastdeur)*
- MARK Niks?! Geen... ik bedoel... niks?! Niemendal... Maar dat kan niet!
- PATSY Waarom niet? In die kast stond alleen ons kuisgerief. Maar nu wil ik wel graag weten wat hier werkelijk in huis gebeurt. Waarom doet gij zo raar, Mark.
- MARK *(kijkt hulpeloos naar Brenda en naar Pierre)* In die kast daar zat... een hele nacht... tot deze middag... en tot daarstraks... daar zat... *(kan het niet zeggen, schenkt zich weer bij, drinkt)*
- PIERRE Een nest muizen! Papa muis en mama muis... en de kleintjes. *(doet vlug kastdeur dicht)*
- DORIEN *(schrikt, gaat op een stoel staan)* Muizen?!!!
- GABRIELLE *(idem)* Muizen?!
- PIERRE Maar om niemand te doen verschieten hebben we niks gezegd en die beestjes daarjuist weggedaan.
- MARK Ja... precies... ze zijn nu... weg... naar ginder gelopen... ver weg... ze zijn er vanonder gemuisd.
- GABRIELLE Ah, ze zijn weg. *(komt van de stoel)* Pas op, niet dat ik daar schrik van heb, zenne.
- DORIEN *(komt van de stoel)* Van zo'n klein beestjes, zeker. Pfft.
- Brenda trekt Mark bij de arm opzij, weg van de anderen.*
- BRENDA Mark, uw vrouw liegt. Ik heb vannacht Felix uit de kast zien vallen en 'k heb hem er weer ingeduwde. En vanmorgen was hij er nog. Wij hebben hem nog samen op de sofa gelegd.
- MARK De moordenaar heeft misschien het lijk weggehaald.
- BRENDA En het er dan weer komen instoppen zeker.
- MARK Nee, het klopt van geen kanten. Die kast kan niet leeg geweest zijn.
- BRENDA Ziet ge nu da Patsy een vuil spel speelt.
- PATSY *(hield hen in de gaten tijdens hun gesprek)* Mark, waarom dat gefluister?

- MARK Euh... Brenda wilde gerustgesteld worden. Tenslotte is zij hier blijven slapen. Hier, in deze kamer... waar jij... die gedaante hebt gezien.
- PATSY Ik mocht dit nooit verteld hebben. *(bekijkt de anderen)* Zeg 'ns... denken jullie nu ook allemaal dat het hallucinaties zijn?
- BRENDA En daarjuist ook? Daarbuiten?
- PATSY Ja. Een moordenaar in het zwart. Op klaarlichte dag!
- BRENDA *(schrikt)* Waarom zegt jij nu... moordenaar?

Een korte thrillertune. Ook Mark schrikt.

- PATSY Euh... Omdat die zwarte figuur ook zwarte handschoenen aan had en een mes in zijn hand. *(denkt dan plots aan iets)* Maar wacht eens... het zal toch die ontsnapte gevangene niet zijn?
- PIERRE Ontsnapte gevangene?
- PATSY Weten jullie dat niet? Vanmorgen hoorde ik op de wekkerradio dat er gisteren een gevangene is ontsnapt. Misschien was ik daardoor weer gespannen. Temeer omdat ze zegden dat die kerel waarschijnlijk hier in de streek zou kunnen zitten.
- DORIEN Hier in de streek?
- MARK Voor wat zat die kerel? Hebben ze dat gezegd?
- PATSY Hij had levenslang voor drie roofmoorden. Naar 't schijnt altijd op dezelfde manier. Een vleesmes in de rug.
- GABRIELLE Oeioei.
- DORIEN En die zou in deze streek zitten?
- MARK *(prevelt tot zichzelf)* Vleesmes... rug...
- DORIEN Dan nog liever muizen.
- BRENDA Iemand die zo moordt moet een wrede gevaarlijke criminele zot zijn.
- AMEDEE Tututut... diene pee kan ons niksen doen. We zijn hier onder ons bijeen. Wij zijn hier in de meerderheid. Als we samen zijn, kan er ons niks gebeuren.
- BRENDA *(gaat op haar plaats zitten, schuift haar stoel wat dichterbij Amedee)* Ja, Amedee heeft gelijk. Laat ons bijeen blijven.
- AMEDEE *(stoert)* Dat stukske moordenaar.... Pfff... Hij niet zenne, mee zijn klein veloken.
- PATSY *(plots uitgelaten, maar duidelijk nerveus)* Er is niks aan de hand. Laat het ons gezellig maken.
- MARK *(kijkt Patsy bezorgd aan)* Schat... zijt ge zeker?

PATSY We klappen er niet meer over, voilà.

Ze gaan weer aan tafel zitten. Mark wil ook gaan zitten, maar Pierre trekt hem bij zijn arm aan de kant.

PIERRE Voor u is de zaak opgelost, jongen. Felix is vermoord door die ontsnapte moordenaar. Die was hier en Felix moet hem betrapt hebben. Een chance dat dat lijkt hier weg is.

MARK Zeg dat wel... maar... die vent loopt hier misschien in de buurt nog rond.

PIERRE Tja... Zou kunnen.

MARK En ik maak me zorgen om Patsy. Er klopt iets niet.

DORIEN (tot Pierre en Mark) Iedereen dicht bijeen blijven.

PIERRE Ja... natuurlijk... (gaat samen met Mark ook aan tafel zitten)

AMEDEE Alleen Felix is nu alleen. Maar die zal hem niet zomaar laten doen.

Een gespannen stilte, waarin ze moeizaam verder eten. Plots wordt er een paar keer na elkaar gebeld.

AMEDEE Da's toch ne schonen dingdong hé.

MARK Dat zal toch de politie niet zijn.

GABRIELLE (recht, naar de deur) Wat zou de politie hier moeten komen doen.

Gabrielle opent de deur. Justine komt binnen gerend. Zij is nogal een grote struise vrouw. Is in de war.

JUSTINE (hijgend) Een telefoon... een gsm... mag ik telefoneren?! Verschrikkelijk!

DORIEN D'er is precies iets.

JUSTINE Hier wat verder voor die boerderij! Naast de mesthoop! Een lijk!

Pierre, Mark en Brenda kijken naar elkaar. Ze lachen heimelijk. De anderen schrikken hevig.

PIERRE/MARK (enthousiast, gelijk) Een lijk! Fantastisch! (high five)

GABRIELLE Pierre! Houdt uw manieren! Een lijk is niks om u vrolijk over te maken.

PIERRE (beklemtoont elke keer het achtervoegsel) NatuurLIJK, natuurLIJK, aan een lijk is niks vroLIJK.

PATSY (hevig geschrokken) Een lijk.... Excuseer... ik... moet efkes weer op bed gaan liggen. (gaat naar boven)

MARK (roept haar na) Patsy?!

BRENDA (bij Mark) Die doet verdekke toch raar hé.

JUSTINE Wel, kan ik telefoneren? Ik heb mijne gsm niet bij.

MARK Euh... een gsm... de mijne is plat... hier de vaste. Ik zal bellen. Zegt gij maar wat ik de politie moet zeggen.

JUSTINE Zeg hen dat ik een lijk gevonden heb.

MARK (naar de telefoon) En wie is "ik"?

JUSTINE Justine Pauwels.

MARK En als ze informatie over u vragen, wat moet ik zeggen?

JUSTINE Dat 'k geboren ben en ik werk in de dierentuin. Bij de nijlpaarden.

AMEDEE (terwijl alleen hij lustig verder eet) Nondedju, bij de nijlpaarden. (bekijkt Justine)
Awel ja, g'hebt er 't postuur voor.

MARK En dat lijk, hoe ziet dat er uit?

JUSTINE Verschrikkelijk. 't Heeft een mes in de rug.

MARK (kijkt glimlachend naar zijn vader) Een mes in de rug. (meteen goedgezind) Ge hebt toch mensen met raar gewoonten hé! Bon, de politie. (wil het nummer draaien)

JUSTINE En heel haar bloes zit vol met bloed.

MARK (trekt grote ogen, verwerkt het even, smijt dan de hoorn terug op de haak) Watte?!!!

BRENDA Wat zegt gij nu!?

PIERRE Hoor 'k wel goed?

MARK Haar bloes???!!! Hàààr... bloès???!!!

JUSTINE Ja. Vol bloed. En er zijn spatten op hare rok.

PIERRE Hare rók???!!!

MARK Neenee! Niks van! Géén bloes en géne rok! Dat kan niet!

PIERRE (bij Justine, grijpt haar handen vast, kijkt haar in de ogen) Justine, ge wilt toch niet zeggen dat er daar een vrouw naast de mesthoop ligt?!

GABRIELLE Pierre! Niet handtastelijk worden.

JUSTINE (rukt zich los) Vaneigens ligt er daar een dooie vrouw! Dat probeer ik al heel de tijd te vertellen. En bel nu verdomme de politie.

MARK (slaat nu helemaal door, in paniek) Maar dat kan niet! Wie smijt er nu een dooie vrouw naast een mesthoop!

BRENDA Zijt ge zeker dat het gene man was?

GABRIELLE 't Is een moord. Een vrouw of een man, zo'n verschil zal dat toch niet maken!

MARK Jawèl! Dat is een enorm verschil! Het één is logisch en het ander is ónlogisch!

PIERRE En d'er zijn ook nog ander verschilpunten. (maakt beweging 'borsten')

- GABRIELLE Pierre!
- JUSTINE Hoe zit dat nu? Gaat ge nu nog bellen of moet ik het zelf doen? *(gaat naar de telefoon toe)*
- MARK Néé! Niet bellen! Geen politie. Het kan niet. Euh... de telefoon... de telefoon is kapot. *(trekt de draad uit het telefoontoestel)*
- JUSTINE Heeft er dan iemand een gsm?
- MARK Nee! Ze.... Die... die zijn allemaal plat! Geen verbinding! Niks... alleen tuuttuutuut... van plattigheid...
- GABRIELLE Zijde gij nu zot geworden?
- MARK *(over zijn toeren)* Ja! Jà, ik ben zot!!! Nog geen 24 uren getrouwd en al compleet gaga! Niet van u! Of van u! Of van u! Of van u! Of van u! Maar van mijn eigen!
- AMEDEE Dus van mij ook niet?
- BRENDA *(probeert hem te kalmeren)* Kalm, Markske. Het zal allemaal wel overgaan.
- MARK *(rukt zich los, gaat samengekrompen in de sofa zitten)* Nee, 't zal niét overgaan. 't Is een complot, Brenda. Ze willen mij erin draaien.
- GABRIELLE Wat zegt die nu allemaal?
- PIERRE *(vlug, probeert te redden)* Hij heeft het over compote. Over appelspijs. En over wat ge daar allemaal kunt indraaien.
- BRENDA *(trekt Mark uit de sofa, neemt hem terzijde)* Kom eens hier, gij. Het heeft niks met u te maken. Die ontsnapte moordenaar moet hier rondlopen.
- MARK *(stil tot Brenda)* En die telefoon dan vannacht? Die stem die mijn naam noemde en mij beschuldigde?
- BRENDA Ja, daar zegt ge zoal iets.
- JUSTINE Bon, dan ben ik weg.
- BRENDA Waar gaat gij naartoe?
- JUSTINE Ergens anders bellen, tiens. Als de telefoon hier toch naar de knoppen is.
- PIERRE *(stelt zich voor de voordeur op)* Nee! Gij gaat hier niet buiten!
- GABRIELLE Pierre!
- AMEDEE Pas op Pierre, ze is gewoon van nijlpaarden nen doef te geven.
- GABRIELLE En waarom mag die madam hier nu niet naar buiten?

- PIERRE Omdat... wij zijn heel gastvrij. Surtout vandaag. *(neemt Justine vast en begeleidt haar naar zijn stoel)* Hier, Justinneke van de nijlpaarden, zet u neer en eet een kroketteke mee.
- GABRIELLE Awel ja, waarom niet! Zet ineens de voordeur wagenwijd open dat iederéén binnen kan.
- JUSTINE Maar ik moet wel bellen hé. D' er ligt daar een lijk....
- PIERRE Juist daarom. 't Zal niet weglopen.
- BRENDA *(wil iedereen doen zitten)* Ja, we gaan wij allemaal verder eten. *(gaat zitten)* Komaan!

Ook Dorien en Gabrielle gaan op hun plaats zitten. Pierre en Mark samen aan de zijkant.

- PIERRE *(fluisterend)* Mark, we moeten gaan kijken naar dat lijk. 't Is niet just, ze is mis.
- MARK Denkt ge?
- PIERRE Da's zekers dat. Dat mens is gewoon van met nijlpaarden om te gaan. Wat kent die nu van lijken.
- MARK Ja... ja, da moet het zijn. Ze heeft zich vergist. Ze moèt zich vergist hebben. Dat kan niet anders. Komaan, we zijn weg.
- PIERRE Zo ken ik u weer. *(met Mark naar de voordeur)*
- GABRIELLE Wat krijgen we nu?
- PIERRE Wij... euh... wij gaan telefoneren naar de politie. 'k Peins dat mijne gsm ergens tussen die rommel in mijn camionette ligt.
- GABRIELLE Moest gij wat meer orde hebben hé.
- PIERRE 'k Weet het. En daarbij kan Justine hier dan rustig blijven zitten eten.
- JUSTINE *(is al aan het eten, met volle mond)* Merci, zenne. Merci.
- MARK En dan gaan wij terwijl ook efkes naar dat lijk kijken. Dan kunnen wij 't beschrijven. *(vlug af met Pierre)*
- JUSTINE Awel, 'k moet zeggen dat die krokettekes niet slecht zijn. Alhoewel... ze rieken een klein beetje verduft.
- GABRIELLE Verduft?! Wablief?!
- DORIEN Dat zijn die kroketten niet, zenne. Dat zijn Amedee zijn voeten.
- DORIEN *(kijkt naar boven)* 'k Vraag mij toch af wat er met Patsy eigenlijk scheelt.
- BRENDA Eerlijk gezegd, ik ook. Ze is de gastvrouw en ze gaat gedurig op bed liggen.
- DORIEN 'k Ga eens bij haar. Mijne kop staat toch niet naar eten. *(af boven)*

- GABRIELLE De mijne eigenlijk ook niet meer.
- AMEDEE *(drinkt, geniet ervan)* Maar dat wilt daarom niet zeggen dat wij geen plezier kunnen maken. Ik hou van walsen, zei den bouwvakker en hij kwam onder een pletwals terecht. *(recht)* Allee, wat is't? Wat ambiance in de keet?
- BRENDA *(recht)* Awel ja.
- JUSTINE *(recht)* Potverdekke, tof. Dat zal mijn zinnen verzetten.
- AMEDEE Gabyken, doet gij mee?
- GABRIELLE Hoe kunnen jullie nu plezier maken, terwijl er hier in de buurt een moord is gepleegd en terwijl onze pasgehuwden over hun toeren zijn!
- BRENDA Komaan, een polonaise!
- AMEDEE Is dat geen soep?
- BRENDA Da's bouillabaise. Allee kom, allemaal op een rij. *(begint te zingen)* Er staat een paard in de gang....

Ze beginnen nu zingend en dansend door de kamer te huppelen.

- AMEDEE *(zingt)* Het feest kan beginnen, boeren en boerinnen!
- BRENDA Sweet Caroline! Woh woh woh! In 't bed daar lag een schwein!
- AMEDEE En nu den hof in!!!

Het drietal huppelt zingend af in de tuin. Op de achtergrond horen we ze buiten verder zingen.

- GABRIELLE *(houdt gedegouteerd haar hand tegen haar voorhoofd)* Maar enfin zeg, dat houdt ge nu toch niet voor mogelijk. Wat voor gasten zijn dat nu. Hebben die nu niks van een klein beetje fatsoen. *(recht, doet de tuindeur dicht)* Hier sé, dat ze maar een poos in den hof blijven onnozel doen.
- DORIEN *(komt van de trap. Ze is in de war.)* Gabrielle! Gabrielle! Patsy is weg!
- GABRIELLE Wàtte?!
- DORIEN Ze is nergens te vinden boven. 'k Heb overal gekeken. Op hun slaapkamer, in de logeerkamer, in de badkamer.
- GABRIELLE Maar dat kan toch niet!
- DORIEN Gabrielle, 't is hier niet pluis. Hier gebeurt vanalles. Een moord in de geburen, een ontsnapte gevangene en nu... *(angstig)* Ze zal toch niet ontvoerd zijn zeker?!
- GABRIELLE Godlievenheere! Hebt ge op de zolder gekeken?
- DORIEN Dat durfke ik niet, zenne mens. Maar 'k heb aan de zoldertrap staan roepen.

- BRENDA *(op vanuit tuin, heeft pakje bij, ingepakt in geschenkverpakking)* Amai, 't is daar tof in den hof.
- DORIEN *(in paniek)* Brenda, Patsy is ontvoerd!
- BRENDA Hein?!
- GABRIELLE Ze is weg!
- BRENDA Ah maar dan is ze door 't venster gekropen.
- DORIEN Hoe, door 't venster?
- BRENDA 't Was mij eerst niet opgevallen, maar ineens zag ik ze staan.
- GABRIELLE Patsy?!
- BRENDA Een ladder. Tegen de achtergevel aan 't venster van hun slaapkamer. En 't venster staat wijd open.
- DORIEN Maar zij zal toch niet zomaar naar buiten kruipen!
- BRENDA Ze doet in ieder geval toch wreed raar.
- GABRIELLE Een ladder, een open venster... dat is duidelijk een ontvoering. We moeten de politie bellen.
- BRENDA Mark heeft de telefoon naar de knoppen getrokken.
- DORIEN *(jammerend)* Mijn dochter! Mijn enige dochter!
- BRENDA Volgens mij is ze 't gewoon afgestapt. En omdat ze niemand meer wilde zien, is ze langs achter weggegaan. Achteraan in de hof kunt ge gemakkelijk over de draad kruipen. En daar loopt een baantje. Maar voor ze wegging heeft ze wel nog eens aan mij gedacht.
- GABRIELLE Hoezo?
- BRENDA *(toont het pakje)* Ze heeft mij een cadeauke achtergelaten. Lag aan de achterdeur. Met dit kaartje. *(leest)* 'Voor Brenda'
- DORIEN Zou ze dan toch weggelopen zijn?
- GABRIELLE Wie zegt dat dat van Patsy komt?
- BRENDA Van wie anders?
- DORIEN *(bekijkt het pakje)* Maar dat is haar geschrift niet.
- BRENDA 't Is in drukletters geschreven.
- DORIEN Patsy schrijft haar drukletters anders.
- GABRIELLE Zou ge dat pakske niet opendoen? Misschien is 't een aanwijzing.

BRENDA Het moet wel van haar zijn. Anders had iemand het mij aan de voordeur afgegeven. En daarbij, niemand buiten jullie weet dat ik hier ben.

GABRIELLE Allee, maak nu open.

Thrillermuziek op de achtergrond. Brenda opent aarzelend het pakje. De verpakking gooit ze onder tafel. Het is een langwerpige doos die goed dichtgeplakt is. Voorzichtig, niet op haar gemak, opent ze de doos. Ze bekijkt de inhoud en gilt luid. Ook de andere twee vrouwen schrikken hevig.

DORIEN Maar dat.... ?!

GABRIELLE Wat betekent dat?!

Brenda blijft met star open ogen naar de inhoud van de doos kijken. Het publiek ziet nog niet wat het is. Brenda kan geen woord zeggen.

DORIEN *(hevig geschrokken)* Zou dat betekenen dat Patsy....

GABRIELLE Als dat iets met haar te maken heeft... dan... dan ziet het er niet goed uit voor haar.

DORIEN Die ontsnapte moordenaar zit er voor iets tussen.

AMEDEE *(steekt zijn hoofd binnen)* Allee komaan madammekes! 't Is tof in den hof!

DORIEN *(schreeuwend)* PATSY IS WEG!!! ZE IS VERMOORD!!!

AMEDEE Zevent niet hé! Is dat een spelleke?

DORIEN PATSY IS VERMOORD!!!

AMEDEE Dan moet ze toch een wreed levendig lijk zijn. Ze is daar in den hof met ons aan 't meehuppelen. *(af in tuin)*

GABRIELLE Wat!!!! *(rent vlug af in de tuin)*

DORIEN Patsyke!!! *(rent af in de tuin)*

Brenda kijkt in de doos. Scheurt een stuk van het papieren tafellaken en daarmee neemt ze de inhoud uit de doos. Het is een vrij groot vleesmes waar duidelijk bloed aanzit.

BRENDA *(prevelt)* Wat in godsnaam betekent dit?

De thrillermuziek zwelt aan. Brenda staat te beven. Ze staat aan de tafel met haar rug naar de trap gekeerd. Daar komt een zwarte figuur van de trap. Zwarte mantel. Zwart masker. Zwarte handschoenen. Hij heeft een doekje in een hand. Hij komt langzaam van de trap. Terwijl blijft Brenda naar het mes kijken. Ze legt het mes uiteindelijk weer in de doos. Ze kijkt rond. De figuur trekt zich weg tegen de muur. Brenda kijkt naar de ingemaakte kast. Gaat er naartoe, neemt de doos mee. Opent de kast. Kijkt in de kast. Zet de doos erin. Doet de deur dicht. Ondertussen is de zwarte figuur achter haar gekomen. Brenda keert zich om en op dat ogenblik springt de zwarte figuur op haar af. Brenda gilt. Maar de gil wordt meteen gesmoord door het doekje dat de figuur op haar mond duwt. Blijkbaar met een bedwelmend goedje erop, want Brenda, nog heel even zich verwerend, zakt uiteindelijk neer. De figuur opent de kast. Hij duwt Brenda erin. Dan neemt hij het mes uit de doos. Op dat ogenblik horen we Patsy roepen, terwijl ze de achterdeur opendoet. De figuur springt in de kast bij Brenda en trekt vlug de kastdeur dicht)

PATSY Brenda, wat is er gebeurd? *(kijkt verwonderd rond)* Brenda? *(ziet dat er een stuk uit het tafelkleed is getrokken)* Brenda?! *(tot zichzelf)* Die is weg zeker? Van 't verschieten... ofwel is ze... *(plots kijkt ze naar boven, komt aan de trap staan, net of ze heeft iets gehoord)* Brenda?! Zijt gij boven? Ik zal het u uitleggen. Amedee wilde dat ik langs de ladder beneden kwam. Hij zei dat ik dat niet durfde. Ja, en zoiets moet ge nu juist tegen mij zeggen. Brenda?! Het spijt me dat ik u zo behandeld heb. Ik zal alles goed maken. Brenda?! *(gaat de trap op, af boven)*

Zodra Patsy weg is, gaat de kastdeur open en de zwarte figuur komt uit de kast. Hij duwt Brenda er beter in en doet de deur dicht. Dan kijkt hij naar de trap. Vervolgens gaat hij, met het mes in zijn hand, de trap op, achter Patsy aan. Af boven.

De thrillermuziek stopt. Uit de tuin komen de anderen.

AMEDEE Amai, dat noemen ze nu dansen zonder muziek. Ons eigen liekes gezongen.

JUSTINE En dat op uw blote voeten.

AMEDEE Als ge maar wilt, kunt ge wel lol maken, zei den bokser en hij sloeg zijn tegenstander bont en blauw.

DORIEN Maar Patsy heeft mij eerst bijna een hartinfarct doen krijgen.

GABRIELLE Zeg Amedee, kent ge nog van die stoten? Een pas getrouwde vrouw uit haar slaapkamer van een ladder doen komen.

DORIEN Maar er is nog dat cadeauke van Brenda.

GABRIELLE Ja begot, dat is iets dat niet pluis is.

DORIEN Of zit Amedee daar ook weeral voor iets tussen?

AMEDEE Hela, ik weet van niks, zenne.

PATSY *(komt van de trap)* Hebben jullie Brenda gezien?

DORIEN Is Brenda niet bij u?

PATSY Nee. Zeg, 't is toch echt hé, van dat pakske met dat mes?

GABRIELLE Natuurlijk. Voor wat zouden wij u dat vertellen als 't niet waar is. Brenda peinsde nog dat 't van u kwam.

PATSY Toen ik binnenkwam was Brenda hier niet meer.

DORIEN Die zal zo verschoten zijn, dat ze naar huis gelopen is. Ge zou van minder.

PATSY Ah ja? Als zij zo geschrokken is van dat pakske, waarom heeft ze dat dan meegenomen naar huis?

DORIEN Heeft ze dat meegepakt?

PATSY Ik zie hier toch geen doos met een bebloed mes.

- DORIEN Ze heeft het misschien in de kast gelegd. 'k Zal eens kijken. (gaat naar de ingemaakte kast)
- JUSTINE (heeft ondertussen de verpakking opgeraapt) De verpakking hebben we al.
- DORIEN (hand al op de klink, keert zich om, naar de tafel) Ja, dat is 't.
- PATSY (bekijkt kaartje) Dit is in ieder geval niet door mij geschreven.
- Amedee schenkt zich wijn in, drinkt.
Mark en Pierre komen binnen. Mark steekt zijn sleutels in zijn zak.
- JUSTINE Wat is 't, mannen? Ge ziet zo bleek. Is er iets?
- Mark gaat uitgeteld in de sofa zitten. Pierre doet deur dicht, gaat aan tafel zitten, drinkt
- PATSY Mark? Wat is er?
- MARK Veel te weinig. Er is veel te weinig.
- PATSY Hoe bedoelt ge?
- MARK Niks! Er is helemaal niks!
- PIERRE Nee. Niks. (schenkt zich opnieuw in)
- GABRIELLE Maar als er niks is, moet ge toch zo depri niet doen.
- PIERRE Er is niks naast de mesthoop, Gabrielle. Dat lijkt is ineens ribbedebie... verdwenen... foetsie...
- AMEDEE (drinkt) 't Is misschien IN de mesthoop geschoven en al weggerot.1/
- GABRIELLE Amedee, houdt u manieren.
- DORIEN Dat kan niet, zo rap wegrotten.
- AMEDEE Ge moet daar niet van verschieten. Da's goeie mest die ik heb, zenne. Een hoog gistingsproces.
- JUSTINE Dat kan niet... geen lijk!
- PATSY Misschien hebt ge wel verkeerd gekeken.
- JUSTINE O nee! Zeker niet! Ik zie wat da'k zie! Daar lag een lijk. Een vrouwmens met zo'n mes in hare rug! Een vleesmes. Tot hier erin.
- GABRIELLE Jaja, 't is goed. Geen details.
- PATSY (is naast Mark komen zitten) Maar schat, dat is toch niks. Zijt blij dat er niemand naast die mesthoop ligt.
- MARK Het kan niet, Patsy.

- PATSY Er kan zoveel niet. Brenda is weggevlucht nadat ze een mysterieus pakske heeft gekregen.
- MARK Ah ja?
- PATSY Ge trekt u dat allemaal veel te hard aan.
- MARK (neemt Patsy bij haar handen) Patsy, ik ga naar de politie. Ik kan beter naar hen toegaan voor zij naar hier komen. Misschien heb ik het toch gedaan. In een vlaag van zinsverbijstering.
- PATSY Maar wat zegt gij nu toch allemaal?
- AMEDEE (iets meer dronken ondertussen) Hij kalt raas!
- JUSTINE Watte?
- AMEDEE Awel, hij kalt raas. Zoals hij vliegt zweef en hij past water. Da zijn scheidbare werkwoorden.
- MARK (staat recht) Ik ga nu maar. Vaarwel iedereen. Vaarwel, Patsy. Ik zal het u niet kwalijk nemen als ge mij niet komt bezoeken. (naar de voordeur)
- PATSY (recht, komt bij hem) Mark, wat heb gij nu toch in uwe kop gestoken?!
- GABRIELLE Pierre, doe iets!
- PIERRE Wat moet ik doen?
- GABRIELLE Kan me niet schelen, maar zorgt dat hij hier niet buitengaat.
- PIERRE (plots een ingeving) Het nagerecht! Vroeger, als kind, ging hij ook nooit sjotten voor hij zijn nagerecht op had.
- GABRIELLE Awel ja, Patsy, jullie hebben die taart toch meegebracht vannacht?
- PATSY Ze staat in de kast. Vooruit, aan tafel. Amedee, wilt gij de taart pakken? Dan kunnen wij afruimen en de dessertborden gereed zetten.
- GABRIELLE Moet Amedee die taart wel pakken?
- PATSY Ik heb de weddingschap gewonnen door van de ladder te komen. Als ik het deed, ging hij vandaag voor mij nog werken. Dit is de eerste opdracht.
- AMEDEE Hoort ge 't? 't Is precies of IK just getrouwd ben. (opent zuchtend de kastdeur. Brenda zakt uit de kast. Schrikt hevig) Aaaaah!!!
- Thrillermuziek. De anderen schrikken ook. De vrouwen gillen.
- MARK Brenda!!!
- PIERRE Verdomme!
- AMEDEE Een dood lijk!!! (gaat angstig boven op een stoel staan)

Mark en Pierre rennen naar Brenda. Thrillermuziek stopt.

DORIEN Moord! Politie!!!

MARK (buigt zich over Brenda) Brenda?!

DORIEN 'k moet mij een pilleke pakken. (haalt doosje uit handtas, neemt een tabletje in)

GABRIELLE Dus... dat pakske was een doodsb bedreiging.

MARK Welk pakske?

GABRIELLE Er lag een pakske voor Brenda aan de achterdeur. Daar zat een mes in, vol bloed.

PIERRE Ze ademt nog. Ze is niet dood.

MARK Ze ruikt naar ether of zoiets.

PIERRE Iemand heeft haar bedwelmd.

MARK Waarom?

PIERRE Misschien mocht ze geen getuige zijn van iets wat hier ging gebeuren.

MARK Ge denkt toch niet... die moordenaar... hier in huis?

DORIEN Wat een dag, wat een dag. Daarjuist nog was Patsy verdwenen.

PATSY Nee, 'k was niet verdwenen. Gewoon via de ladder de hof ingegaan. Mark, ge hadt die laten staan van de week.

MARK De ladder?! Toch niet. 'k Heb die weer binnen gezet.

PATSY Maar wie... ? (denkt plots aan iets) God, ons venster staat nog wijd open. 'k Ga die direct dichtdoen. (rent snel de trap op)

AMEDEE (nog steeds boven op de stoel) Is ze dan niet... (met zijn hand over de keel) krrrt?

MARK Nee, gelukkig niet.

AMEDEE Ah bon, allee, dan kunnen we verder feesten. (komt van de stoel)

Brenda komt kreunend bij.

PIERRE Ze komt bij.

MARK Brenda? Brenda... wat is er gebeurd?

BRENDA Wa... water...

PIERRE (tot de anderen) Water! Rap. Een groot glas!

Justine naar de keukendeur. Ze opent die. Daar valt Felix naar binnen. Nog steeds mes in zijn rug. De vrouwen gillen.

JUSTINE *(gilt)* Aaaaaah!!!! Een lijk!

AMEDEE *(schrikt hevig)* Een dood lijk! *(springt weer op de stoel)*

MARK *(veert recht)* Felix!!!

PIERRE *(veert recht)* Wat?!!!

DORIEN Moord! Politie!!!

MARK *(buiten zichzelf)* Verdomme! Dat kan niet!!!!

GABRIELLE We moeten hier direct weg! Allemaal! Het deugt hier niet in huis!

BRENDA Water...

PIERRE Vooruit, Brenda, in de zetel. Bij u zit er nog leven in.

Mark en Pierre helpen Brenda moeizaam recht en leggen haar in de sofa.

DORIEN *(in alle staten)* We moeten hier allemaal weg! Diene moordenaar moet hier zitten! *(gilt)* Misschien boven!

GABRIELLE Patsy!

MARK *(schrikt)* Patsy?!

DORIEN Het kan al gebeurd zijn!

MARK *(luid ropend, rent naar de trap)* PATSY!!!

Patsy verschijnt bovenaan de trap. Ze heeft een plasticzak van een kledingszaak bij zich. Iedereen kijkt naar haar.

PATSY *(uiterst kalm)* Wat is er?

MARK Niet kijken, Patsy! Niet kijken!

PATSY Gaat ge weer beginnen zoals vannacht?

MARK Ja, gelijk vannacht! Maar het kan niet!!! Verdomme, het kan niet! We hebben dat lijk zelf weggedragen.

PIERRE Hoe komt het terug hier?

MARK Een lijk kan toch zomaar niet weglopen!

Op dat ogenblik staat Felix op. Iedereen blijft stokstijf als aan de grond genageld staan. Mark, Pierre, Dorien en Gabrielle zijn duidelijk in paniek, terwijl de anderen er eerder rustig bij blijven.

In een speciale belichting en griezelige geluidseffecten stapt Felix traag en dreigend op Mark toe die achteruit deinst tot in een hoek.

FELIX *(met zware stem)* De lijken vandaag de dag zijn niet meer gelijk vroeger.

Felix komt langzaam maar zeker op Mark toe gestapt. Omdat die zich in een hoekje bevindt, kan hij niet meer weg. Wanneer Felix vlak bij hem is, strekt hij zijn beide handen naar Mark uit. Het lijkt alsof hij hem rond de keel zal grijpen.

GABRIELLE *(gilt)* Hij gaat hem vermoorden! Maar doe dan toch iets.

Felix grijpt Mark echter niet bij de keel. Hij neemt hem op een identieke manier vast, zoals Mark Dorien eerder had vastgegrepen.

FELIX Mark... gij en ik.... Mark.... Gij en ik.... Wij kunnen toch wel lachen om een grapke zeker.

Op dat ogenblik schateren Amedee, Justine en Felix het uit. Ze reageren heel enthousiast en vrolijk. Stop thrillermuziek en de lichteffecte.

JUSTINE Surprise!!!

AMEDEE *(komt van de stoel)* Hij is hij niet dood zenne, dat ziet ge toch.

DORIEN *(nog fel onder de indruk)* Ja... Da... da... zien we.

JUSTINE 't Was maar een grap!

FELIX Een huwelijksgrap.

JUSTINE Dat hoort er toch bij. Anders zijt ge precies niet echt getrouwd.

FELIX Ziet hier eens. (doet zijn vest uit, we zien dat er een half plastic mes op gekleefd is, waarrond het bloedrood gemaakt is)

PIERRE 't Is daarmee dat dat lijk tamelijk warm bleef. 'k Peinsde al bij mijzelf: loop ik nu zelf zo heet.

GABRIELLE Pierre!

MARK *(nog onder de indruk)* Maar er was toch al een grap uitgehaald?

AMEDEE Dat met mijn varkens?

JUSTINE Dat was maar een onderdeel. Een aanloop. De echte grap was het lijk.

AMEDEE Uwe vriend, Alex, had ons gevraagd u eens goed de stuipen op het lijf te jagen.

MARK De stuipen op het lijf? Daar zijt ge dan wel in geslaagd.

JUSTINE We hebben een heel scenario ineen gestoken.

FELIX Die varkensaffaire was maar een truc om mij hier binnen in huis te krijgen. Zogauw gij efkes niet op mij lette, heb ik deze vest aangetrokken. Die stak in die jutezak die 'k bij had.

JUSTINE Mark, ge wist toch da ge u aan iets zwaar mocht verwachten.

MARK *(kijkt naar Brenda, die nog steeds versuft in de sofa ligt)* Brenda, gij zat dus ook in het complot?

BRENDA Water!

JUSTINE Ah ja, water. *(af in keuken)*

FELIX In 't begin niet. Maar vannacht heeft ze mij gevonden. En toen hebben we 't scenario aangepast.

BRENDA *(bang)* Een zwarte... man... wilde mij... vermoorden.

MARK Waar heeft ze het over?

AMEDEE Wat scheelt er, Brendake?

BRENDA Dat pakske met dat mes... en dan...

JUSTINE Hier 't water. *(brengt het glas aan haar mond)* Er moet precies wel iets met haar gebeurd zijn.

MARK Dus... iets wat nièt in 't scenario stond?!

Een thrillertune.

JUSTINE En precies iets heel serieus.

DORIEN *(schrikt)* Misschien is ze hier die moordenaar tegen 't lijf gelopen.

BRENDA *(bevend)* Een zwarte... man... met kap....

DORIEN Hoort g'het! Ze heeft hem gezien. Ze is door hem aangerand.

PATSY *(is heel de tijd halfweg de trap blijven staan)* De grappenmaker beetgenomen.

Allen kijken verwonderd naar Patsy, die glimlachend van de trap komt.

MARK Wat bedoelt ge?

PATSY Markske, vannacht zijt gij direct als een blok in een diepe slaap gevallen.

MARK *(gegeneerd)* Moet ge dat nu vertellen waar iedereen bij staat?

PATSY Gij lag al te snurken toen ik beneden Brenda hoorde gillen. Ik dacht, ze zal ergens tegenaan gelopen zijn en ik ben komen kijken. Maar toen ik van de trap kwam, zag ik hoe Felix recht stond, Brenda gerust stelde en haar zijn vest met het mes toonde. En dan legde hij haar alles uit.

MARK *(als aan de grond genageld)* Dus, vanmorgen wist gij dat Felix in de kast lag?! En gij wist dat het geen echt lijk was?!

PATSY 'k Wist zelfs veel meer. Want ik hoorde ook hoe het verder ging verlopen. Felix moest weggebracht worden en hij zou langs achter terugkomen. Hij moest ongezien weer in de kast geraken of in de keuken of waar dan ook. In ieder geval kwam het erop aan ons nogmaals de stuipen op het lijf te jagen.

BRENDA *(zet zich moeizaam recht)* Maar... ik ben hier aangerand.

- PATSY Poets wederom poets! Na die ontdekking schoot ik meteen in actie. Vannacht nog heb ik de ladder klaar gezet. Ik verzon het verhaal van de geluiden en de geheimzinnige man in het zwart. Ik verzon het nieuwsbericht over de ontsnapte moordenaar. Ik wilde op mijn beurt Brenda de stuipen op het lijf jaren. En Amedee en Justine. Daarom wachtte IK Felix op. En inderdaad, hij kwam. Net voor jullie buiten kwamen om te dansen.
- AMEDEE Want dat was ook voorzien. We moesten in den hof geraken. Alleen hebben we gene Felix zien aankomen.
- FELIX Ah nee, want ik was al boven. Patsy had mij geroepen.
- PATSY Maar eerst heb ik hem Brenda's pakske toegeworpen. Hij heeft het aan de achterdeur gedeponneerd.
- FELIX Dan hopsakee, ik de ladder op en toen heeft zij mij nog een extra spelleke doen spelen.
- PATSY Weer hadden we geluk, want mijn moeder kwam mij boven zoeken. Wij konden ons nog juist in de kleerkast verstoppert.
- FELIX Van d'één kast in d'ander. En nu heb ik er dorst van gekregen. (neemt fles wijn en zet die aan zijn mond, drinkt)
- AMEDEE Zijde gij nen boer.
- PATSY En zijn extra spelleke was dit hier. (haalt zwarte kleren uit de plastic-zak, kap, handschoenen, masker en het bebloed mes)
- BRENDA Felix, gij zijt nen bedrieger!
- FELIX Bijlange niet. 'k Heb alles gedaan wat voorzien was. 'k Ben teruggekomen en heb mij weer als lijk laten vallen. Alleen is er tussenin iets bijgekomen. Een aanranding, met een beetje ether op een doekske.
- MARK Verdomme Patsy, waarom hebt gij mij niks gezegd?!
- PATSY Gij hebt mij ook niks gezegd over een lijk in de kast. Als gij mij iets verzwijgt... awel, ik ook.
- GABRIELLE Allee, 't was dus een huwelijksgrap.
- DORIEN (ernstig, nog onder de indruk) Moeten wij nu lachen?
- MARK Dus alles komt van Alex? Maar zelf heeft hij niet meegespeeld.
- BRENDA Hij was 't die vannacht naar u getelefoneerd heeft. Met zijn stem vervormd.
- MARK En dat vrouwenlijk?
- JUSTINE Justekes niks niemendal vrouwenlijk. Opgezet spel.
- PIERRE Verdomme, verdomme, verdomme!

GABRIELLE Pierre!

PIERRE Verdorie, verdorie, verdorie!

PATSY (komt naast Brenda zitten) En dat ik u op stang joeg, hoorde er ook bij.

BRENDA (moet nu zelf lachen) Ge hebt mij serieus liggen hé.

PATSY Gij ons ook. Sluiten we nu vrede?

BRENDA Natuurlijk. Proficiat met uwe trouw. (geeft haar een klapzoen)

PATSY Merci, Brenda. (veert vrolijk recht) Mensen, kunnen we nu eindelijk echt feesten? Het spijt me dat ik totnutoe geen goeie gastvrouw was. Maar ik zal het goedmaken. Dus, aan tafel allemaal! (naar de kast) Nu eerst de taart! (haalt uit de kast de stolp) Leeg! (kijkt naar Felix) Felix?!

FELIX 'k Heb begot lang genoeg in die kast gezeten. Ik kon me toch moeilijk echt laten sterven van de honger hé zeg.

PATSY Eigenlijk is 't waar. Dus geen taart.

MARK Dan drinken we wat meer! Er is nog wijn. En bier ook.

AMEDEE Hela, en dit is er ook. (neemt zijn pakje van dressoir) Hier, dat is jullie huwelijgscadeau van mij. (geeft het aan Patsy)

PATSY Wauw! Tof! Danke.

AMEDEE 't Is niet nieuw, maar allee... 't is toch iets.

PATSY Dat wil ik direct zien. (opent het pakje, er komt een plasticspaarvarken uit. Inderdaad niet nieuw. Het is wat vuil)

PATSY 't Is niet waar!

MARK Dat varken moet op ons kamer komen. Nietwaar, snoes?

PATSY En of!

MARK En we noemen het: Felix Amedeus!

Mark en Patsy kussen elkaar. Ondertussen:

DOEK